

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Zware kritiek op evaluatie Unaniem tegen procedure

Het allerhoogste orgaan van de K.U.Leuven – de Inrichtende Overheid (IO) heeft na een evaluatieprocedure beslist het mandaat van rector Marc Vervenne niet te verlengen. Op deze beslissing kwam weinig kritiek, op de procedurevorm zelf des te meer.

KEN LAMBEETS & CHRISTOPH MEEUSSEN |

“Dit is geen affaire van winnaars en verliezers, er zijn enkel verliezers,” zei decaan van de faculteit Letteren Luc Draye afgelopen week in ons extra nummer. “De evaluatieprocedure is een slechte zaak.” Ook decaan van de Rechtenfaculteit Paul Van Orshoven wond er geen doekjes om. “Ik ben niet tevreden over deze manier van evalueren: zulke complexe procedures dragen niet bij tot een ordentelijke vorm van samenwerken tussen de verschillende geledingen van de universiteit.”

Enkel Jef Roos, voorzitter van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven en van de commissie die de rector moest evalueren, leek overtuigd van de historische formule. “De evaluatie en de beslissing van de IO toont dat de K.U.Leuven een organisatie van niveau is. Ook onze hoogste gezagsdragers evalueren we.”

TORFS

De huidige evaluatieprocedure is een overblijfsel van de vorige beleidsploeg. Onder voormalig rector André Oosterlinck werd er nagedacht over het niet langer kiezen

van een rector. Voortaan zou de rector worden aangesteld voor een periode van acht jaar door een kleine groep op basis van een rectorprofiel.

De toenmalige Academische Raad was niet overtuigd van die bedrijfsmatige aanpak en koos voor een tussenoplossing. Na rectorverkiezingen zou een rector worden aangesteld voor vier jaar, met een mogelijke verlenging van maximaal vier jaar, na een evaluatieprocedure.

“Hoewel er veel kritiek kwam op Oosterlincks oorspronkelijke voorstel, vertoonde het tenminste coherentie,” zegt een hoogleraar die anoniem wenst te blijven. “Het huidige systeem is hybride: de evaluatie hoort bij de aanstelling van een rector, niet bij rectorverkiezingen. Ik herinner me nog dat Rik Torfs bij de vorige rectorverkiezingen vertelde dat zijn eerste beleidsdaad het doorprikken van dit hybride systeem zou zijn.”

“We mogen bovendien niet vergeten dat rector Vervenne deze procedure zelf mee heeft goedgekeurd,” vervolgt de hoogleraar. “Onder Oosterlinck was hij als vice-rector aan de slag.”

“Ook toen hij zelf rector was, schroefde Vervenne de procedure van de rectorsevaluatie niet terug. Het dossier kwam nog twee keer op de Academische Raad. Hoewel enkele decanen protest aantekenden tegen de nieuwe procedure, pleitte Vervenne steeds voor het behoud van dit systeem.”

“Toen het nieuwe systeem in werking trad, werd gezegd dat verkiezingen door om het even welke populist gewonnen konden wor-

Jean Marie Pfaff wuift Renault4 uit

Twee jongens trekken er op uit met 50 kilogram schoolmateriaal. Ze rijden er helemaal tot in Marrakech mee om het daar weg te schenken.

den. Er moet toch een soort voorselectie zijn van kandidaten. Men heeft toen een commissie opgericht die een profiel moest uittekenen waaraan de rectorverkiezingen getoetst moesten worden. Het profiel was echter zodanig vaag en nietszeggend en nergens stond vermeld dat een rector ook over managerscapaciteiten zou moeten beschikken, louter uit schrik voor dat woord.”

CAMPUSKRANT

“Verkiezingen zijn nu eenmaal beter,” gaat de hoogleraar verder. “De hele universitaire gemeenschap is erbij betrokken. Er woedt een publiek debat. Dat schept een basis van vertrouwen. De enige discussie die er nu was, gebeurde binnenskamers. Daarbuiten werd geen enkele

discussie gevoerd. Niemand ondernam iets. En zeg nu niet dat er geen discussie gevoerd kon worden. Er zijn discussieonderwerpen te over, denk maar aan het hele Leuven Universitair Systeem en het multicampusmodel.”

Ook Nicolas Standaert, die zich in het novembernummer van de Campuskrant nog kritisch uitte tegenover de hele evaluatieprocedure, is van oordeel dat dit systeem niet voor herhaling vatbaar is. “De reactie van de universitaire gemeenschap bevestigt hoe deze procedure het wantrouwen aanwakert en het vertrouwen ondermijnt. Daarmee gaat een van de bouwstenen van een gemeenschap verloren.”

Standaert pleit er ook voor dat

de universitaire gemeenschap in de volgende weken even een bezinningsmoment inbouwt, om de pijn te verwerken, en om zich af te vragen welke universiteit wij eigenlijk willen. “Ik blijf geloven, tegen het defaultisme in, dat er alternatieven bestaan die toekomstgericht zijn en opnieuw vertrouwen kunnen scheppen.”

Over enkele maanden evalueert de Bijzondere Universiteitsraad (BUR) deze procedure. Het lijkt echter nu al duidelijk dat een vroege dood het lot is van dit systeem.

Volgens sommigen hoort onze universiteit deze week niet echt bij de winnaars. De universiteitslag op het Erasmushuis van de faculteit Letteren hangt dan ook halfstok.

De universiteit na de evaluatie: op naar verkiezingen

De volgende weken en maanden zal in de Naamsestraat 22 een vreemde, onvatbare sfeer hangen. Het eindverdict van de IO is namelijk bikkelhard. Vervenne voldoet niet aan ‘het profiel van een rector’ en hij mag daarom geen vervolg brengen aan zijn rectorchap. Toch zal hij tot op de laatste dag zijn

functie als rector vervullen, verklaarde hij intussen al in andere media. Lopende zaken blijft hij opvolgen en beslissingen die in de komende maanden worden genomen, zal hij verder onderhandelen. Dat is geen geringe opdracht, temeer er veel zaken besproken en bediscussieerd worden met men-

sen die tegen hem stemden of lobbyden. Niet alleen bestuurlijk, maar ook op intermenselijk vlak is dit een moeilijke, onwezenlijke situatie.

Nieuwe rectorverkiezingen komen eraan. Je mag er gif op innemen dat intern koppen zullen rollen, gepaard gaande met de no-

dige achterkamerpraat. Iedereen kan maar hopen dat de herverkiezingen in een zo sereen mogelijk klimaat plaatsvinden. Dat is hoogst aan te raden, anders dreigt scherpe polemiek de K.U.Leuven te verdelen in twee strijdende fracties. Aan de ene kant zijn er diegenen die geslaagd zijn in hun opzet:

Vervenne wippen. ‘Ander en beter,’ menen zij. Aan de andere kant staan sympathisanten van de rector, nu nog enigszins verstomd en ontredderd. Uit een gevoel van onrechtvaardigheid zullen zij – en ook daar mag je zeker van zijn – alles in het werk stellen om hun kandidaat in de Naamse te krijgen.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert
op lege
pizzadozen:
p.o.t.k.

Lezersbrief

Grote verbazing was mijn deel toen ik de ooit onafhankelijke *veto* las vorige week. Het lijkt erop dat de extreemrechtse NSV als volwaardig persbureau erkend wordt, getuige een nogal eenzijdig artikel, waarin sporadisch gezegden voorkomen van een kraker die niemand in die kringen blijkt te kennen. Aan de toon te horen, kon het wel eens een vermomde nsv'er geweest zijn. Los van de krantekop, die niet zou misstaan in het Laatste Nieuws, wordt er totaal onkritisch omgesprongen met de woorden van NSV. Ik geef hieronder een aantal controleerbare feiten:

Betreffende hysterie, hallucinatie en plat boerenbedrog: als er werkelijk een raid was op de vagant, zullen daar getuigen in overvloed van zijn die niet lid zijn van hun clubje. Het ware correcter geweest had *veto* ook niet-rechtse bronnen geraadpleegd, en -voor zover hij het spelletje van zijn vaste klanten niet meespeelt - dat de uitbater de schade eens toont. Als je dan toch op sensatie uit bent, moet je die spectaculaire feiten maar eens gaan controleren. Wie weet vielen er op het bloederige slagveld tussen anarchisten en rechts nog tanks te bespeuren ook! Maar niks. Vreemd, wel herinner ik met graagte aan Café de Roeland in Gent, een extreemrechts café dat in vlammen opging. Door ex-

treemlinksen volgens uitbater Bruno Verstraete. De pers moest dit later rechtzetten toen bleek dat Bruno V. zelf zijn café in brand had gestoken.

Even vreemd dat een organisatie moord en brand komt roepen in *veto*, terwijl zij toch reeds heel wat jaren met een brede glimlach alle *veto's* gingen weghalen uit de rekken wanneer er iets instaat dat hen niet bevalt. En uit welke hoek komt er net dan geklaag over vrijheid van meningsuiting?

De NSV-preses van enige jaren terug liet zich ontvallen dat hij Hitler te links vond, "niet totalitairistisch genoeg". De dus onprovocerende leden van de NSV, die af en toe "viva mussolini" zingend in de Leuvense straten gespot worden, maken zich vervolgens druk over overlast...

Wat zou NSV bedoelen met 'voor er nog meer geweld zal volgen'? Gaan zij de plannen voor het Vierde Rijk definitief opbergen?

De uitbater van Café Den Boule in de Vaartstraat zal *veto* ook het achterste van zijn tong niet hebben laten zien, gezien de tegenzin waarmee hij al aan krakers-sympathisanten toegaf dat de daders van de ruitbraak in de Vaartstraat extreemrechtse studenten waren.

Graag had ik *veto* zien vragen waar Nick Deschacht de tafelpoot had gehaald waarmee hij die

avond van de bloederige veldslag in de Vaartstraat stond te zwaaien (een buurmeisje durfde geen foto's maken uit vrees voor represailles, dus ik vertrouw op *veto's* sappige beschrijvingenteam hier). Kijk voor de 'zekerheid' op de camera-beelden van Café De Vagant, en tel er de tafelpoten eens na...

De NSV-cartoon bij de lezersbrief maakt -nodeloos aggressief- het plaatje af: nu de politie er is, moeten de heren hun handen zelf niet vuilmaken...Wat denkt *veto* juist dat hiermee bedoeld wordt? Stijn Hijs, fractievoorzitter Vlaams belang kan er een verklaring in vinden voor zijn post aan het NSV 9 jaar geleden: "kameralen, waar is de tijd dat we nog kraakpanden gingen ontruimen?" Sindsdien is het gastenboek van de NSV niet meer publiekelijk toegankelijk.

In het kort, ik schaam mij wederom voor mijn geboortegrond, maar had van een onafhankelijk studentenweekblad net iets liever gehad dat de schrijvers niet zo openlijk en wanhopig solliciteerden naar de Pulitzer Prize. Dit soort 'verslaggeving' brengt niemand iets bij. Als student kan je het je duidelijk nog permitteren artikelen te maken met half tot geen onderzoekwerk. Het valt dan enkel te hopen dat de lezers hun eigen conclusies trekken...

Splinter

Democratisch
deficit bij
LOKO

Vrijdag vond op de Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) een merkwaardig tafereel plaats. Vanuit de AV kwam de vraag hoe de Leuvense student – bij monde van de studentenvertegenwoordigers – had gestemd over het advies in de rectorsevaluatieprocedure. De vertegenwoordigers waren niet erg happig om te antwoorden. De kringen leken daar op het eerste gezicht vrij snel genoeg mee te nemen. Achteraf was echter nog gemor hoorbaar.

Sinds Vervennes aantreden heeft de Leuvense student eindelijk medezeggenschap – essentieel voor de gelijkwaardigheidsrelatie tussen universiteit en student – op elk bestuursniveau van de universiteit. Zo is het voor de studentenkringen mogelijk geworden binnen de structuur van LOKO gemeenschappelijke standpunten te bepalen, om daarna aan bepaalde individuen het recht geven ze in hun naam te gaan verdedigen, en wel tot in de hoogste universitaire organen. Het vertrouwen dat de kringen aan de student-medebestuurders geven, keert terug in de vorm van feedback over de genomen beslissingen.

HYPOTHEEK

Tot zover de theorie. Vorige week vrijdag werd duidelijk dat de praktijk erg anders is. Toen vanuit verschillende kringen gevraagd werd wat de vertegenwoordigers hadden beslist over de rector, kregen ze te horen dat dat geheim was. Te verwachten antwoorden als dat de situatie te gevoelig zou zijn, en dat men nog tot augustus met de huidige ploeg moet samenwerken, of dat men de samenwerking met de volgende rector nu al niet wil hypothekeken, moesten de leden op de AV tot bedaren brengen.

Wie hier theorie en praktijk met elkaar vergelijkt, merkt al snel de discrepantie op. De kringen hadden toestemming gegeven aan bepaalde student-medebestuurders om in hun plaats het democratisch ingenomen standpunt te verdedigen. In de andere richting gaat de vergelijking niet op: de verantwoordings die de vertegenwoordigers aan de kringen verschuldigd zijn, werd niet gegeven. De kringen moesten lijdzaam toezien hoe hun afgevaardigden de lippen stijf op elkaar hielden.

Het werd er ook niet simpeler op toen in de wandelgangen aller-

lei geruchten de kop begonnen op te steken. Volgens de een zou men in blok pro Vervenne gestemd hebben, terwijl een ander net het omgekeerde zegt. Nog anderen zouden weet hebben van verdeeldheid binnen de studentenfractie. Niemand weet het zeker, maar vooral zij niet die de vertegenwoordigers hebben aangesteld.

Wat er ook van zij, een rectorsevaluatie is geen simpele zaak. Het rapport werd pas op de dag van de beslissing zelf voorgelezen (!), zodat standpuntvorming op de AV op basis van het rapport niet kon. Wel werd gekeken naar sterktes en zwaktes van de huidige rector, waarmee de vertegenwoordigers op het moment zelf verder konden. Veel moest dus afhangen van het moment zelf, en van interactie met allerlei leden uit allerlei raden.

GESLOTEN

Maar kan men hier dan nog spreken van medebestuur vanwege de studenten? Doet men nu niet simpelweg aan achterkamerpolitiek, waarbij vertegenwoordigers mee besturen met de universiteit, en waarbij de achterban volledig genegeerd wordt. Het vertrouwen van zij die verkozen wordt grondig geschonden.

Gaat bovendien het argument van de situationele gevoeligheden wel op? Uiteraard ligt de materie erg gevoelig, maar is dat een afdoende excuus om de AV in het ongewisse te laten? Wel vaker worden agendapunten achter gesloten deuren besproken, net om het vertrouwelijke karakter van de discussie te beschermen. Ook dit systeem is niet waterdicht – lekken vallen nooit uit te sluiten – maar deze discretie zorgt er tenminste voor dat beslissingen door de verzamelde kringen gedragen kunnen worden.

Het principe werd afgelopen vrijdag nog treffend verwoord door Stephan Neetens, oud-voorzitter van destijds de Kringraad – de voorloper van LOKO – naar aanleiding van 70 jaar Vlaamse Vereniging voor Studenten: "Studentenvertegenwoordigers moeten beseffen dat ze op de eerste plaats vertegenwoordigers zijn. Niet op de eerste plaats bestuurders. Dat is de echte geest van het participatiedecreet. Ze moeten constant achterom kijken, naar hun achterban, naar de mensen die ze vertegenwoordigen. Het is pas als ze constant verantwoording afleggen en durven afleggen, dat ze de legitimiteit zullen vinden om de mensen die ze vertegenwoordigen ook echt te leiden."

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Deze mening is een mening van haar auteur. Ze stemt dus niet per se overeen met die van veto – en nog minder met die van LOKO.

Lezersbrief

Vorige week maakte een medewerker van *veto* in een column misbaar over de selectie van Paolo Dall'Oglio als eredoctoer van de K.U.Leuven en de UCL. Als promotor van het eredoctoraat kan ik de geuite minachting niet zonder repliek laten passeren.

Sta mij toe om de man in kwestie aan u voor te stellen. Paolo Dall'Oglio is een Italiaanse jezuïet, die, na zijn studies in de filosofie en de theologie, naar het Midden-Oosten is getrokken, als een nieuw soort missionaris, die niet bekeert, maar juist leert van de rijkdom die een ander geloof in zich draagt. Zijn studie van het Arabisch en de islam resulteerde in een doctoraat in de Islamkunde aan de Pontificia Universitas Gregoriana te Rome. Zijn gedrevenheid voor de islamitisch-christelijke dialoog kreeg een concrete wending toen hij in de jaren tachtig tijdens een retraite in Syrië kennis maakte met

een vervallen zesde-eeuws klooster in de woestijn, Deir Mar Musa genaamd. Op zijn initiatief werden restauratiewerken opgestart, zodat hij in 1992 van start kon gaan met een oecumenische communiteit, gericht op gastvrijheid en dialoog. Die communiteit tracht bij te dragen tot een positieve verstandhouding tussen het christendom en de islam, gebaseerd op de erkenning van de islam als evenwaardige religie, zonder het eigen geloof te verloochenen. Daarbij wordt gezocht naar concrete punten van overeenstemming, bijvoorbeeld in de liturgie, die in het Arabisch verloopt en verscheidene compatibele rituelen overneemt.

De gemeenschap onderhoudt ook intensieve contacten met islamitische intellectuelen en geestelijken, wetend dat begrip verder gaat dan het projecteren van de eigen culturele concepten op de an-

der. Wat nodig is, is een ontmoeting vanuit een gedeelde geloofservaring. Het project van pater Dall'Oglio tracht op een concrete manier haar steentje bij te dragen tot de ontwikkeling van een globale spirituele cultuur. Versta hieronder geen naïeve new-age mix, maar een gedeelde ervaring die mensen in staat stelt om die trouw aan de eigen geloofstraditie te verbinden met oprechte appreciatie voor een ander geloof. De aantrekkingskracht die Deir Mar Musa uitoefent, met een voortdurende toestroom aan gasten, zowel moslims als christenen van over de hele wereld, wijst op het potentieel van dit unieke en gedurfde initiatief.

Interculturele verstandhouding is een van de meest prangende uitdagingen voor de eenentwintigste eeuw. De huidige crisis dien-aangaande smeekt om nieuwe en verfrissende perspectieven. Dat is

juist wat Paolo Dall'Oglio te bieden heeft. Die verdienste wil de K.U.Leuven terecht in de bloemetjes zetten. Ik betreur dan ook dat deze uitzonderlijke persoon – niet alleen een bijzonder charismatisch, maar ook een zeer geleerd man – denigrerend wordt bejegend op basis van uitspraken in een oppervlakkig *veto*-interview die uit hun context gerukt en onwelwillend geïnterpreteerd worden. Op 3 februari, daags na het patroonsfeest, zal

pater Dall'Oglio lezingen geven in Leuven en Louvain-la-Neuve. Bij deze zijn alle *veto*-lezers, en de auteur van de column in het bijzonder, uitgenodigd om te komen luisteren naar wat die man echt inhoudt. Ik hoef niemand te overtuigen. Dat zal hij ongetwijfeld zelf doen.

DRIES DEWEER STUDENT-PROMOTOR VAN HET EREDOCTORAAT VAN PAOLO DALL'OGGIO |

Vlaamse studentenkoepel VVS viert zeventigste jaar

“Minister, geef ons voldoende financiële middelen”

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) bestaat zeventig jaar en vierde dit historische feit met een bescheiden feestje. Onder andere Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke kwam spreken. Het thema van de avond was dan weer - hoe kon het ook anders - studentenparticipatie.

MAARTEN GOETHALS

Voorzitster Gertie De Fraeye gaf in haar openingspeech te kennen dat er op vlak van studentenparticipatie in Vlaanderen nog veel werk is: “VVS pleit ervoor dat studentenraden financieel ondersteund worden. Om dat te realiseren vragen we een duidelijk minimum. Elke studentenraad moet ondersteund worden met een budget van minimaal 2,50 euro per student, in totaal minimaal 5000 euro.” Vooral bij studentenraden van hogescholen blijkt de financiering onvoldoende.

WINKEL

Volgens VVS moet ook het aantal stemmen dat een studentenraad heeft, opgetrokken worden van 10 naar 20 procent. Bij veel hogeschoolinstellingen is dat zelfs maar 5 procent. “Wie slechts 5 of 10 procent van de stemmen heeft, kan moord en brand schreeuwen met zijn stem, maar wordt altijd overstemd. Maar we zijn niet onredelijk, echt niet: we vragen slechts 20%, geen 51%” aldus De Fraeye.

Ten slotte pleitte ze ook voor haar eigen winkel. Ze richtte zich daarbij tot de bevoegde minister:

“Studentenvertegenwoordigers zijn in de eerste plaats vertegenwoordigers, geen bestuurders”

“Geef ons voldoende financiële middelen om de ondersteunende en inhoudelijke werking op poten te zetten. Als je voor één studentenraad een halfzijdse medewerker vraagt: hoeveel heb je er dan nodig

om achtentwintig studentenraden te begeleiden? We zitten nu aan 3,5 equivalenten en daar komen we gewoon niet mee toe,” gaf De Fraeye toe. Terloops veroordeelde ze Vandenbrouckes manier van werken. “Geef ons ware studenteninspraak. Het is een kleine moeite om tijdens de officiële beraadslaging ook ons advies in te winnen.”

ONELEGANT

De minister diende VVS onmiddellijk van repliek. In zijn openingszin liet hij verstaan dat de keuze voor studentenparticipatie een veilig, maar eigenlijk weinig creatief onderwerp is. Bovendien stelde Vandenbroucke zich ook vragen bij enkele punten van kritiek. Hoewel VVS pleit voor een zuiver medebestuurmodel in elke Vlaamse onderwijsinstelling, denkt hij dat het in sommige gevallen beter is om medezeggenschap te realiseren. Een voorstel dat op weinig bijval kon rekenen.

Daarna voerde Stephan Neetens het woord. Als oud-voorzitter van de Leuvense Kringraad (de voorloper van de Leuvense studentenraad LOKO) en als oud-Raad van Bestuur van VVS, had hij het over het fameuze participatie-

decreet. Dat regelt het wettelijke kader waarbinnen studentenvertegenwoordigers kunnen opereren. Neetens is de man geweest die, namens de Vlaamse student, dit decreet succesvol mee onderhandel-

de. Over die periode zei hij het volgende. “Een hoogleraar zei tegen me tijdens een drankrijke receptie: ‘Als jullie dan toch zo graag mee willen besturen, waarom richten jullie dan niet jullie eigen universiteit op! Dan zijn wij ook onmiddellijk van jullie af!’”

Voor de huidige generatie studentenvertegenwoordigers had hij enkele interessante woorden veil. “Studentenvertegenwoordigers moeten dus beseffen dat ze op de eerste plaats vertegenwoordigers zijn, en dus geen bestuurders. Dat is de echte geest van het participatiedecreet. Ze moeten constant achterom kijken naar de mensen die ze vertegenwoordigen. Het is pas als ze constant verantwoording afleggen én durven afleggen, dat ze de legitimiteit zullen vinden om de mensen die ze vertegenwoordigen ook echt te leiden.”

KORTE GESCHIEDENIS

VVS heeft in haar levensgeschiedenis vele hoogtes en laagtes gekend. Wat toen nog heette de Vereniging der Vlaamse Studenten werd als feitelijke vereniging opgericht in 1938. VVS groepeerde alle Vlaamse studenten aan de universiteiten van Brussel, Gent, Leuven en het universitaire centrum Antwerpen. In 1959 kreeg de VVS het statuut van vzw.

Tijdens de jaren zeventig werd VVS gekaapt door het linkse gedachtegoed. Dit ondergroef de slagkracht van de studentenlobby. Begin de tachtigerjaren was VVS niet meer dan een losse verzameling van voornamelijk Gentse progressieve krachten. Vanuit Leuven kwam hierop reactie. De toenmalige studentenraad richtte de tegenkoepel Vlaamse Studentenfederatie (VSF) op.

De druk op VVS werd steeds groter. Velen stelden openlijk haar nut in vraag. In januari 1988 was het zover: een statutenhervorming maakte van VVS een apolitieke, zuiver belangenverdedigende koepel die op papier alle Vlaamse studenten vertegenwoordigde, zonder politiek gekleurd engagement. Na

aanslepende onderhandelingen zouden al snel de meeste van de lokale studentenraden van de Vlaamse universiteiten en hogescholen tot deze nieuwe ‘gedepolitiseerde VVS’ toetreden.

In de jaren negentig spreken ze van een remonte. Maar niet eerder dan dat er een antwoord werd geformuleerd op een intussen tweede opdeling van VVS tussen de vertegenwoordigers van de universiteiten en de hogescholen. De eersten verenigen zich in wat heette de Vlaamse Universiteitsstudenten (VIUS). Zo kwam het in ‘94 dan

“Geef ons voldoende financiële middelen om de inhoudelijke werking op poten te zetten”

weer tot een grondige gedaanteverandering. Zo werd toen beslist dat een nationale bestuursfunctie binnen VVS niet kan worden gecombineerd met een mandaat bij een officiële politieke partij of haar jongerenorganisatie. Geleidelijk aan groeiden alle actoren naar elkaar toe.

SPREEKBUIS

Nogmaals de annalen: “VVS vond ondertussen eind 1999, begin 2000 een nieuwe adem. De studentenraden geraakten terug zeer gemotiveerd om VVS hun enige spreekbuis te maken en VVS kreeg de kans zich als zodanig te positioneren. De verschillende onderwijsactoren begonnen VVS op gelijke hoogte als de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse hoger onderwijsraad te plaatsen.” Dit was ook het tijdstip waarop VVS begon te werken met betaalde stafmedewerkers.

In december 2000 veranderde VVS van naam: ‘Vereniging der Vlaamse studenten’ werd ‘Vlaamse Vereniging van Studenten’. Een ver-

andering die meer dan alleen symbolisch was. De historische betekenis werd nog wel begrepen, maar ondertussen verdedigde VVS niet enkel de Vlaamse studenten in België, maar nu ook de Franstalige en de buitenlandse studenten die in Vlaanderen studeren.

TRUCKEN

VVS heeft intussen heel wat volk voortgebracht die het mooie weer hebben gemaakt of dat nog steeds doen. Zo is huidig Minister van Onderwijs Vandenbroucke zelf als student ondervoorzitter van de organi-

satie geweest. Dat de relatie tussen beide niet altijd even vlot loopt, mag in dat licht ironisch heten. Andere bekenden zijn Wilfried Martens, Hugo Van den Berghe, Willy Claes en Luc Van den Bossche. Ook Hugo Coveliers leerde er de ‘truck van de voor’. Journalist Paul Goossens leerde er spreken en gaf VVS het linkse imago waar het nu soms nog mee te kampen heeft.

De laatste jaren kabbelt VVS verder. Sommigen betwisten haar geloofwaardigheid, zoals wanneer de Leuvense studentenraad LOKO uit VVS opstapte. De lobby werkt hard aan haar imago en maakt daarbij gebruik van brede, interne bevragingen. Probleem is echter dat de organisatie de afgelopen jaren niet echt meer heeft kunnen uitpakken met grote verwezenlijkingen. Bovendien wordt al langer de rol van stafmedewerkers betwist. Wat de toekomst brengt, is onduidelijk. Maar dat zal VVS niet tegenhouden.

Kort Onderwijs

Vakantiebaantje

De federale staatssecretaris voor Personen met een Handicap, Julie Fernandez Fernandez (PS), vindt dat jongeren met een handicap hun extra kinderbijslag niet mogen verliezen wanneer ze als jobstudent aan de slag gaan. Met de kerstvakantie voor de deur heeft ze de Kinderbijslagdienst gevraagd die regel bij studentenbaantjes meteen af te schaffen, de extra kinderbijslag niet meer in te houden en geen herzieningsonderzoeken meer te vragen als zo’n student een vakantiebaantje heeft uitgeoefend.

Achter de oude wetgeving school de logica dat mensen met een handicap niet konden werken. Dat strookt niet meer met de hedendaagse opvattingen. “Als we willen dat mensen met een handicap zoveel mogelijk geïntegreerd worden in het arbeidsleven, moeten we geen tegengesteld signaal geven aan jongeren,” zei onder meer de Hoge Raad voor Personen met een Handicap.

Onderontwikkeld West-Vlaanderen

West-Vlaanderen heeft een achterstand op het vlak van hoger onderwijs en die moet teruggedrongen worden. De provincie West-Vlaanderen richt daarom een kennisfonds op, om bijkomende middelen voor het hoger onderwijs en onderzoek te kunnen voorzien. In West-Vlaanderen kan je slechts twaalf van de in totaal 451 masteropleidingen volgen. In vergelijking met de andere provincies hinkt West-Vlaanderen achterop wat het hoger onderwijs betreft. Van de 278 academisch gerichte bacheloropleidingen worden er in de provincie slechts 23 aangeboden.

“Deze cijfers zijn niet in verhouding met het aantal West-Vlaamse studenten (18,6 procent van de Vlamingen), het aantal West-Vlaamse studenten (18 procent) en het aantal studenten dat in West-Vlaanderen studeert (8 procent),” vindt gouverneur Paul Breyne. En daarom komen de provincie en de

West-Vlaamse instellingen voor hoger onderwijs nu met het West-Vlaams Fonds voor Kennisgedreven Ontwikkeling op de proppen.

Met de middelen uit het kennisfonds wil men het hoger onderwijs in West-Vlaanderen verder uitbouwen. De richtingen die extra aandacht verdienen zijn onder meer gezondheid, milieu, onderwijs en toerisme. “Binnen deze thema’s is in West-Vlaanderen zowel de expertise aanwezig als de nood aan bijkomend onderzoek en ontwikkeling,” aldus de gouverneur.

Proffen op

Facebook

De nieuwste rage bestaat uit studenten die op Facebook een pagina aanmaken waar ze hun favoriete professor bewieroken. Dat merkt *Het Nieuwsblad* op. Professor Literatuurwetenschap Dirk de Geest is veruit de populairste academicus op het internet. Hij kan twee fansites op zijn naam

schrijven waar in totaal ongeveer tweehonderd studenten lid van zijn. De Geest ervaart het nadenken van studenten over zijn lessen als zinvol, amusant en misschien ook leerrijk. “Als mijn naam daarbij misbruikt wordt in de ludieke zin, moet dat maar,” zegt de Geest.

Professor Slavische Studies Emmanuel Waegemans is een heel andere mening toegedaan. “Toevallig ontdekte ik dat er zo’n soort fansite over mij bestond. Omdat die zonder mijn toestemming was aangemaakt, had ik daar bezwaren tegen. Ik ben erg blij dat die site nu niet meer bestaat,” zegt Waegemans. Hij is van oordeel dat studenten die hem interessant vinden, dan maar eens bij hem op de koffie moeten komen. “Ik hou niet van zo’n communicatie op het internet. Ik hou van ouderwets, menselijk contact. Studenten hebben ook zo de vreemde gewoonte om voor of na een college niets te zeggen, maar dan wel dezelfde dag nog een mail te sturen. Absurd.”

Vlerick top tien

Vlerick Leuven Gent Management School is voor het eerst doorgedrongen tot de top tien van de European Business School ranking van de krant Financial Times. Dat meldt Vlerick vorige week dinsdag.

Deze score “bevestigt onze positie als een Europese managementschool van het allerhoogste niveau,” stelt Vlerick. In vergelijking met 2007 steeg de managementschool zes plaatsen. Dat is vooral te danken aan de opname van het MBA programma in de wereldwijde MBA-ranking van 2008, zo luidt het. Helemaal bovenaan de ranking staat het Franse HEC Paris, voor de London Business School en Insead (Frankrijk/Singapore). Dat is een ongewijzigde top drie in vergelijking met vorig jaar. Verderop in de lijst staan nog de Solvay Business School op plaats 22 (43 in 2007), de Universiteit Antwerpen Management School op plaats 52 (51 in 2007) en de IAG-Louvain School of Management op plaats 58 (46

Studienamiddag over academisch erfgoed

“Hoe verder de technologie, hoe meer we een anker zoeken in het verleden”

Erfgoed wordt de laatste jaren meer en meer belicht, de Erfgoedweekends zijn hier een mooi voorbeeld van. Ook universiteiten kunnen hun steentje bijdragen, maar academisch erfgoed blijft een heikel thema.

PIETERJAN BONNE |

Over academische erfgoed richt het Steunpunt Industrieel en Wetenschappelijk Erfgoed (SIWE) een studienamiddag in. We spraken af aan de Molens van Orshoven met Bruno De Corte, alumnus en een begeesterd industrieel archeoloog.

“Industrieel erfgoed is een relatief recent begrip in de cultuursector en we proberen belangstelling op te wekken. We zien dat het werkt, maar dat het op tijd en stond moet worden gehersimuleerd,” vertelt hij. “Erfgoed en

conservatie zijn belangrijk, ook in een academische context.”

Toch is dit vaak een heikel thema: “Mensen denken soms dat we alles willen bewaren, maar zo is het niet. Vroeger bleef wat niet afgebroken kon worden bestaan en werd het hergebruikt, het Gravensteen — dat een tijdlang fabriek was — bijvoorbeeld. Nu kunnen we alles vernietigen en moeten we keuzes maken. Die keuzes stoten vaak op onbegrip.”

RUIMTE

In de zaak van academisch erfgoed zijn er nog andere spelbre-

kers. De Corte: “Vooral in de wetenschappen heeft men het idee dat geschiedenis en verzamelen niet aan hun besteed is. Veel collecties zijn het gevolg van een dapper individu dat tegen de stroom durfde opvaren. Maar het grootste, algemene probleem is het plaatsgebrek aan de universiteiten waardoor ook veel verzamelingen verdwijnen.”

“Onze studiedag gebeurt bij een collectie die het wel gehaald heeft en nu de trots van de ingenieurs genoemd kan worden,” zegt De Corte. Verdere topics op de studienamiddag zijn erg algemeen: zo vragen sprekers zich af waar het soms misgaat en wat beter kan.

Tevens stelt men de algemene vraag: wat is academisch erfgoed?

Ook De Corte heeft moeite met de vraag; “Het idee van een algemeen universiteitsmuseum lijkt me thematisch en financieel moeilijk haalbaar, ook hier zouden we terug moeten kiezen. Ik geloof meer in het opzetten van samenwerkingsverbanden extra muros met deelcollecties.”

STOOMTREIN

Op de studienamiddag is volgens De Corte plaats voor een ruim en veelkleurig publiek: de algemene vraagstelling laat dat immers toe. Toch kregen wij als leek de indruk dat een beetje begeestering voor het verleden of techniek er niet zou misstaan. “Dat impliceert niet dat het allemaal ingenieurs of historici zijn,” vertelt De Corte, “bij ons zitten mensen van allerlei

pluimage: van rechters, chemici en technici tot Jan met de Pet.”

Als afsluiter kregen we nog een rondleiding in het depot. Stuk voor stuk interessante toestellen. Toch zijn we wat teleurgesteld om geen stoomtrein aan te treffen. “Maar we kunnen wel aan één raken,” maakt De Corte zich sterk.

De studienamiddag vindt plaats op 9 december 2008 (13u30-18u00) in het Thermotechnisch Instituut van de K.U.Leuven. Toegang (alook receptie) is gratis, maar om praktische redenen is reservatie noodzakelijk. Per mail: info@siwe.be. Per telefoon: 016/584342. (www.siwe.be)

Petitie tegen sociale vormen van lesgeven

Studenten tegen groepswerken op universiteit

“Ik kom naar de universiteit om iets bij te leren, niet om te leren samenwerken.” Steeds meer studenten klagen over de toename van groepswerken aan de universiteiten. Wegens niet passend bij een academisch profiel, wordt deze sociale vorm van lesgeven weinig geapprecieerd. Dat blijkt uit een brede onlinepetitie.

MAARTEN GOETHALS |

“In een uur doe je evenveel in teamverband als je alleen zou doen. Al dat stomme afspreken, delegeren, discussiëren en elkaar evalueren. Meestal is het resultaat een blaadje of twee met een wollige, slechte tekst die ik evengoed uit mijn duim had kunnen zuigen,” valt te lezen op het forum ‘Tegen groepswerken op de universiteit’ op het online sociale net-

werk Facebook. Pittig detail: beheerder van de groep is een student aan de K.U.Leuven.

Soms klinken de kritieken wel erg bitter. “Ik haat groepswerken. Ik kom naar de universiteit om iets bij te leren, niet om te leren samenwerken. Misschien is het echter een treurige en noodzakelijke voorbereiding op de beroepspraktijk.”

EXAMEN

Een groepswerk is een interactieve onderwijsvorm die de student naast de inhoud van het vak, ook attitudes moet aanleren die je normaal niet aangeleerd krijgt, zeker aan een universiteit waar ex cathedra onderwijs meer de regel dan de uitzondering is. Attitudes en competenties die men daarbij beoogt, zijn sociale weerbaarheid, wederzijds respect, een open houding tegenover andere meningen, leren vertrouwen, leren delegeren, leren afspraken maken...

De tendens komt overgewaaid van de hogescholen, die het op hun beurt oppikten van het

Nederlandse onderwijssysteem. Maar vele Vlaamse universiteitsstudenten blijken niet opgezet met deze nieuwe tendens. De argumenten tegen zijn legio. “Groepswerken, het leidt tot veel tijdverspilling, ergernissen en pijnlijke discussies. Maar ik kon daar nog mee leven als je voor dat vak dan niet ook nog een mondeling en schriftelijk examen moest afleggen en een individuele paper moest maken. Dat is gewoon sadistisch,” klinkt het bijzonder gefrustreerd. “Er is natuurlijk ook nooit een moment waarop iedereen gemakkelijk samen kan komen. Daarnaast voelt niemand zich ergens persoonlijk verant-

woordelijk voor.”

Ook hogeschoolstudenten laten zich niet onbetuigd in deze discussie, zo blijkt. “Aan de hogeschool is het niet veel beter hoor. Wij moeten elke week met zes mensen een paper maken voor bedrijfseconomie én wij moeten alle communicatie via een blackboard-forum doen, zodat de docent kan controleren wie wat heeft gedaan. Alsof ik niks beters te doen heb dan constant te moeten controleren of iemand al een reactie heeft gepost.”

Reacties op de rectorsevaluatie

TINE BAELMANS, VOORZITTER VAN DE ONDERWIJSRAAD

«Ik ben het volmondig eens met diegenen die beweren dat de huidige procedure van de rectorsevaluatie niet in overeenstemming is met de procedure van verkiezingen. Het is een spijtige zaak dat de vorige bestuursploeg bij het wijzigen van procedures niet gekozen heeft voor een systeem waarbij aanstelling en evaluatie op elkaar afgestemd zijn. Persoonlijk ben ik voorstander van het verkiezingssysteem. Op deze wijze wordt het gevoerde beleid breed getoetst aan een draagvlak binnen de universiteit. Dat die afstemming in de procedure en de algemene toets er niet is, is een slechte zaak voor de universiteit.»

«Ik was in zekere mate verrast dat het mandaat niet ver-

lengd werd. Ik neem aan dat de evaluatieprocedure correct is verlopen. Er waren dergelijke consequenties aan de evaluatieprocedure gehangen en die zijn gevolgd.»

«Ik ken de inhoud van het evaluatierapport niet en ik begrijp dat men het evaluatieverslag over een persoon niet openbaar wenst te maken. Maar ik merk wel dat er vanuit de universitaire gemeenschap heel wat behoefte is aan wat meer duiding bij het geheel.»

ARNE SMEETS, VOORZITTER LOKO

«Dit is een erg droevige dag voor onze universiteit. In het lange verhaal van de evaluatie zijn er vele verliezers. Ik kan me niet vinden in deze te lange en complexe procedure: ze induceert span-

ningen en wantrouwen, en dat kan de K.U.Leuven missen als kiespijn. Wij pogen ten allen tijde het belang van de Leuvense studenten optimaal te verdedigen en we hopen dat deze situatie onze opdracht niet bemoeilijkt.»

«Het resultaat is nu natuurlijk wat het is. Ik vertrouw er op dat de leden van de huidige rectorale ploeg zich tot op de laatste dag van hun mandaat volledig ten dienste zullen stellen van de universiteit, zoals ze zich de voorbije jaren steeds belangeloos hebben ingezet voor onze instelling — met trouwens vele goede resultaten tot gevolg. Met rector Vervenne heeft LOKO goed samengewerkt. We kunnen enkel hopen dat ook de nieuwe rector veel belang zal hechten aan de rol van de studenten in de universitaire gemeenschap en aan hun in-

breng in het beleid van de K.U.Leuven.»

BEN DEBOECK, EX-HOOFDREDACTEUR VETO

«Ik vond het nogal een bruuske beslissing van de Inrichtende Overheid, ook al was de evaluatie over het algemeen negatief en was er veel kritiek. Men had kunnen kiezen voor een tussenoplossing en Vervennes termijn met twee jaar verlengen. Het is een pijnlijke beslissing, zowel voor de universiteit als voor Vervenne zelf. Er was unanimitieit bij de Raad van Bestuur. Het was blijkbaar een strategie om definitief komaf te maken en nieuwe verkiezingen te houden.»

«Vervenne is geëvalueerd volgens het zogenaamde rectorprofiel. Dat profiel werd vier jaar ge-

leden opgesteld. Er was toen veel kritiek op het feit dat de kandidaten zich daar aan moesten houden, er werd immers een kader opgelegd van hogerhand. Wat vier jaar geleden al bestond is nu ongewijzigd gebruikt om Vervennes proces mee te voeren.»

«Wat ik ook vreemd vond: Vervenne zit in een nieuwe positie. Vier jaar geleden was Oosterlinck naast rector ook voorzitter van de Raad Van Bestuur en van de Associatie. Vervenne is maar één van de drie. De vergelijking met Oosterlinck wordt vaak gemaakt, maar die had de facto meer macht en zat op drie stoelen. Mag Vervenne dan wel afgerekend worden op het feit dat hij niet daadkrachtig genoeg was?»

Flip Kowlier:

“Later ga ik in de bouw gaan”

Pagina 16
“Iedereen was voor, behalve het Vlaams Belang”

Inter Pares (6): Politika vs. Bios

“Mijn mama wist van niets”

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt veto om de twee weken enkelen onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan Joke Schoofs (Politika) en Jonas Bylemans (Bios).

MAUD OEYEN |

Veto: *Het eerste semester zit er bijna op. Is alles wat naar wens verlopen?*

Joke Schoofs: «Ja, eigenlijk wel. Ik was in het begin een beetje bang dat ik te veel hooi op mijn vork had genomen, maar ik vind het heel plezant en het geeft ook voldoening. Er komt altijd meer bij kijken dan je van te voren verwacht. Je moet van alles op de hoogte zijn en overall

alles over weten.»

Jonas Bylemans: «Het semester was geslaagd. Het presidium heeft zich goed ingezet en we hebben ons geamuseerd. Het enige probleem was dat sommige activiteiten niet de winst opleverden waar we op hoopten. Een domper op de feestvreugde, maar we hopen dat dat tweede semester beter gaat.»

«We hebben een veeleer klein presidium. We moeten het doen

met vijftien presidiumleden. Bij activiteiten van LOKO en Scientica — zoals de massacantus — is het echt moeilijk om alle shiften ingevuld te krijgen. Op een Biosfui draaien we meestal elk twee shiften, en dan komen we er vaak nog niet.»

DOOP

Veto: *Jullie hebben wel een zeer geëngageerde lichte eerstebechters. Bijna 30 van de ongeveer 50 eerstejaarsstudenten lieten zich dopen.*

Jonas: «Ja, dat kwam als een verrassing. Maar zó groot is het engagement ook weer niet. Gisteren deden we een cantus, en er waren drie

eerstejaars. Op onze elektronische nieuwsbrief *De Mestkever* is bijna geen enkele eerstebecher ingeschreven. Ze weten dus niet eens wat we allemaal organiseren. Ik heb nochtans al vaak gezegd dat dat bestaat.»

Veto: *Binnenkort zijn het alweer examens. Dat gaat lukken?*

Joke: «Ik maak mezelf wijs van wel. (lacht) Ik heb meer discipline aangekweekt aangezien ik ook meer discipline aan de dag moet leggen om mijn functie van kringcoördinator naar behoren uit te voeren. Ik heb dit jaar nog bijna geen lessen bijgewoond en mijn cursussen heb ik nog niet opengeslagen. Behalve misschien in het weekend om thuis wat de schijn op te houden.»

Jonas: «Ik zie examens nooit echt zitten, maar het lukt altijd wel. Uiteindelijk schiet ik wel in gang, en dan verzet ik behoorlijk wat op korte tijd. Maar ik weet niet of het zal lukken. We zullen zien.»

IETS BELANGRIJKS

Veto: *Kunnen jullie ouders zich vinden in jullie presesschap?*

Jonas: «Mijn ouders zijn er zeker niet tegen. Mijn vader is zelf vicepreses geweest bij Ekonomika, dus die weet hoe het er aan toe gaat. Ik moet natuurlijk zorgen dat ik erdoor ben. Dat is de grootste bekommernis van mijn ouders.»

Joke: «In het begin wist mijn mama van niets. Ze wist wel dat ik actief was in het presidium, want mijn Politikatrui zat natuurlijk in de was. ‘Oh Joke, gij doet precies wel iets belangrijks bij Politika’ zei ze dan, maar ik wuifde dat een beetje weg. Vorige maand is ze er toch achtergekomen. In het begin

was ze wel wat ongerust, maar nu lijkt ze zich erbij te hebben neergelegd. Het interesseert haar zelfs. Ze merkt ook wel dat ik hierdoor veranderd ben. Ik ben veel verantwoordelijker en ergens ook serieuzer geworden.»

Veto: *Wat vind je van het onderscheid tussen de termen ‘preses’ en ‘krico’?*

Joke: «Ik moet eerlijk toegeven dat ik voor de buitenwereld steeds vaker het woord ‘preses’ gebruik. Niemand weet wat een krico is. Maar we zijn een kring — geen presidium — en dus ben ik een kringcoördinator. Het woord ‘krico’ stamt uit de jaren ‘60. We vonden dat we als studenten sociale wetenschappen politiek correct moesten zijn. Politika was tegen de rangen en standen die eigen zijn aan een presidium. Vanaf dan hadden we geen linten, geen preses en geen schild meer. Buiten de naam is een krico is eigenlijk net hetzelfde als een preses, maar het is een traditie waar we wellicht aan zullen vasthouden. Het is een stukje Politika.»

VERRASSING

Veto: *Jonas, vind je het jammer dat Bios geen eigen fakbar heeft?*

Jonas: «Een eigen fakbar moet je zelf ook openhouden, en dat is vrij moeilijk met maar vijftien man in je presidium. De fakbar die we nu hebben (*De Pijlkoker, red.*) wordt uitgebaat door een ex-bioloog. We kunnen daar aan 1,20 euro een pintje drinken. Ideaal.»

Veto: *Is er iets wat jullie dit jaar zeker nog willen realiseren?*

Jonas: «We zouden een soort draaiboek willen opstellen voor verschillende activiteiten en functies. Zo kunnen we ervaring doorgeven aan toekomstige presidia.»

Joke: «Er is een grote activiteit met Politika op til, in samenwerking met een andere kring, maar wat het precies wordt is nog een verrassing.»

(CHRISTOPH MEEUSEN)

Boycot apartheid in Israël

Mandarijntjes tegen de bezetting

Omdat Israël weigert VN-resoluties te erkennen en de bezetting van Palestijnse gebieden ongehinderd verder zet, kan enkel internationale druk nog een uitweg bieden. Dat zegt COBI (Coördinatie Boycot Israël), die tijdens een nationale actieweek van 29 november tot 6 december oproep tot een economische boycot van Israël. Ook Sint en Piet droegen hun steentje bij. Op 2 december deelden zij aan de Match mandarijntjes uit aan consumenten met een winkeltas zonder Israëlische producten.

LIESBET COOLEN & FABIAN VAN HOORNE |

Sinds 1967, al meer dan 40 jaar lang, bezet Israël de Westelijke Jordaanoever, de Gazastrook en de Syrische Golanhoogte en blijft er zijn nederzettingen uitbreiden. Omdat Israël ongestraft deze bezettingen en annexatiepolitiek voortzet, Palestijnse vluchtelingen het recht op terugkeer ontzegt en bovendien toenemend Palestijnse burgers discrimineert, roept COBI op tot een internationale boycot. De groepering geeft hierbij gehoor aan een dringende vraag van het Palestijnse middenveld zelf en weet zich gesteund door Miguel Brockmann, voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

De leden van COBI voerden over het hele land actie aan verschillende warenhuizen. Ze vroegen de inkopers geen Israëlische producten meer in te slaan zolang Israël het illegale en onrechtmatige beleid tegenover Palestijnen verder zet. Merken van Israëlische teelt zijn onder andere Jaffa, Carmel, Sabra, Tivall en Yarden. Deze zijn

tevens herkenbaar aan hun streepjescode die begint met 729. Ook zoete aardappelen en de kruiden tijm, citroengras, basilicum en munt worden veelal op illegale grond geteeld.

PRIKKELDRAAD

In Leuven gaf de Leuvense Actiegroep Palestina (LAP) gehoor aan de oproep. Volgens Tobias Van Os, coördinator van LAP, zijn de slaagkansen van een boycot reëel: “De val van het Zuid-Afrikaanse Apartheidsregime levert een overtuigend bewijs. Dankzij desinvestering en politieke sancties heeft de internationale gemeenschap in Zuid-Afrika een grote rol gespeeld in de ontmanteling van het racisme. Wat Israël op economisch gebied bovendien kwetsbaarder maakt dan Zuid-Afrika, is het gebrek aan grondstoffen. Handel is in de Israëlische economie primair.”

De actievoerders trokken op zaterdag 29 november de aandacht aan de Delhaize op de Tervuursevest. Met een winkelkarretje dat Palestijnse producten achter prikkeldraad gevangen hield, wezen ze

de klanten op het politieke gewicht van hun inkopen. Een petitie moest bovendien handtekeningen verzamelen om de warenhuizen ervan te overtuigen geen Israëlische producten meer aan te bieden. De actie aan de Delhaize kwam zaterdagochtend echter snel tot een eind toen de gerant van het warenhuis de actievoerders van het terrein stuurde. “Het voeren van dergelijke acties moet van te voren aangevraagd worden,” liet adjunct-manager van Delhaize weten. Volgens Van Os haalde Guido Joris, die onder andere binnenlandredacteur van Joods Actueel is, er de gerant van het warenhuis bij en vergeleek hij de actie met de Kristallnacht. Van Os reageerde verontwaardigd op de wegzending, maar liet zich niet ontmoedigen: “Het argument dat wij anti-semieten zouden zijn wordt al te vaak gebruikt om ons mond dood te maken. Wij protesteren niet tegen joden, maar tegen de staat Israël als een neokoloniale macht en een racistisch regime. Met onze boycot sluiten we aan bij een wereldwijde campagne, waar ook de joodse organisatie *Matzpun* (Hebreeuws voor “geweten”) deel van uit maakt.”

Joris ontkent echter enige aanzet gegeven te hebben ten aanzien van de verwijdering: “Net zomin als ik de zaakvoerder van Delhaize heb aangesproken omtrent de actie, net zomin heb ik voorafgaandelijk de zaakvoerder getipt over de actie. Ik

was wel getuige van het feit dat ze door de manager weggestuurd werden op een uiterst correcte manier. Ik verbind anti-semitisme niet met kritiek op Israël maar met een anti-zionisme dat het bestaansrecht van Israël in twijfel trekt. Er mag van mij best kritiek op Israël geleverd worden, maar eenzijdige acties van extremisten leveren geen enkele bijdrage aan betere levensomstandigheden, niet voor Palestijnse burgers en niet voor Israëlische burgers.”

ZWARTE PIET

Door de boycot van hun eigen boycotactie, verhuisden de actievoerders naar de Carrefour-vestiging even verderop. De volgende dinsdag, 2 december, stond er voor

de deuren van de Match opnieuw een delegatie, ditmaal met leden van de studentenverenigingen Noord/Zuid en Comac. Verkleed als Sinterklaas en Zwarte Piet riepen zij consumenten op het matje en beloonden hen met een mandarijntje als ze voortaan geen Israëlische producten meer zouden kopen.

Om de internationale druk te maximaliseren, wil COBI de boycot uitgebreid zien naar meer domeinen dan enkel economische. Ook in culturele, academische en sportieve aders moet Israël de gevolgen van haar beleid voelen. Een andere mogelijkheid om tot een oplossing te komen, ziet Van Os niet.

Meer info: www.boycotisrael.info

(FABIAN VAN HOORNE)

Cultuurkalender

DINSDAG 9/12

Sukilove

Muziek — om 22.30u gratis in het STUKcafé (www.stuk.be)

WOENSDAG 10/12

Cursief — Hugo Camps & Bernard Dewulf

Muziek — om 20u in Het Wagehuys (www.30cc.be)

Open Mic

Muziek — om 20u gratis in Het Depot (www.hetdepot.be)

Personal Tragedy — Ontroerend Goed

Theater — om 20.30u in STUK (www.30cc.be)

DW B Factory #4

Met: Narcisse Tordoir, Koenraad Dedobbeleer & Peter Holvoet-Hanssen

Performance — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Gratis UUR KULTUUR: Trio Portici

Klassiek — om 21u aan de K.U.Leuven

DONDERDAG 11/12

Gloria

Muziek — om 20u in het Wagehuys

The Hickey Underworld + The Ronés

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Jazzora — Stefan Bracaval-quartet

Moderne muziek — om 20.30u in het Oratoriënhof, Mechelsestraat 111 (www.oratorienhof.be)

Nine Finger — Rosas, Kvs & De Munt / Ikeda, Platel & Verdonck

Muziek — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Personal Tragedy — Ontroerend Goed

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 12/12

Big Time, un operachi romantico by Tom Waits

Film — om 20u in de Molens van Orshoven

(www.myspace.com/20yearsbigtime)

Displaced Sounds

Muziek — om 20u in STUK (www.stuk.be)

Down Under

Muziek — vanaf 23u in Club Silo

(www.silo.be)

ZATERDAG 13/12

Buscemi & The Michel Bisceglia Ensemble / Kraak & Smaak / Squadra Bossa

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

ZONDAG 14/12

De intimiteit van de polyfonie

Klassiek — om 11u in de Kapel van de Romaanse Poort (www.30cc.be)

Immaculata**Braakland/ZheBilding**

Theater — om 20u in de Stapelhuisstraat 15

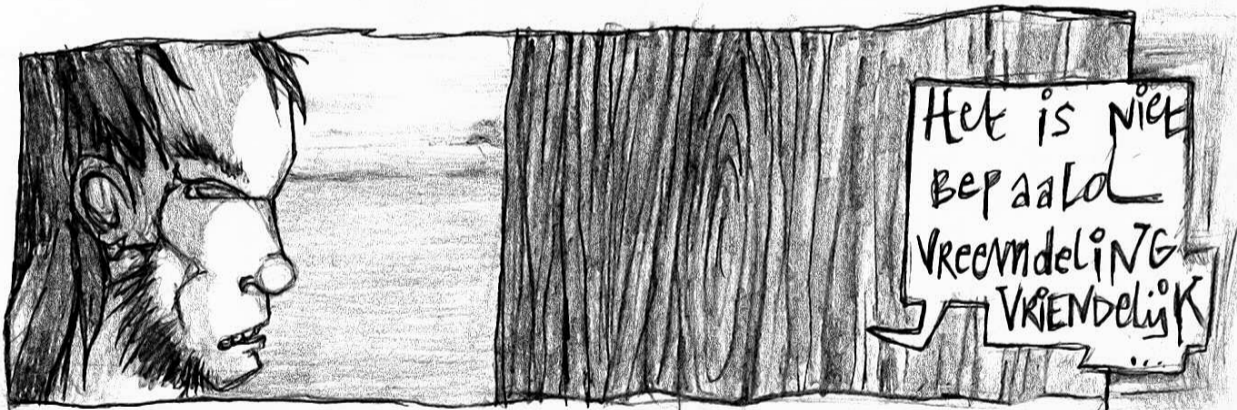
(www.inbreek.be)

MAANDAG 15/12

Geletterde Mensen: Ramsey Nasr & Mauro Pawlowski

Literatuur — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Een vervolgverhaal door Elias Gits & Vincent Vanneste

Kort Cultuur

WRITE NOW!

Write Now! is een van de belangrijkste schrijfwedstrijden voor jongeren in het Nederlandse taalgebied. Voor het eerst worden nu ook voorrondes georganiseerd in België. De prijsuitreiking van de Leuvense voorronde vindt plaats op 7 mei 2009 in Bibliotheek Tweebronnen. Deelnemers moeten tussen de 15 en 24 jaar oud zijn en kunnen hun inzending (kortverhaal, gedicht, column, raptekst of script) vóór 1 februari 2009 mailen naar info@writenow.nu. De inzending moet in de Nederlandse taal geschreven zijn en mag de 2000 woorden niet overschrijden. Meer info op www.writenow.nu

CINEMA ON DEMAND BIJ

ZED

Cinema ZED geeft zijn bezoekers voortaan de kans om één keer per maand zelf hun favoriete film aan te vragen. Via een 'favorietpagina' op Facebook is het mogelijk om één film te selecteren uit een lijstje van tien. Drie dagen voor de vertoning wordt de stemming afgesloten en de hoogst scorende film bekend gemaakt. Op donderdag 11 december vindt om 20u de eerste vertoning plaats (4 euro voor Facebookleden). Stemmen kan via de facebookgroep 'Cinema ZED'.

KOOR VAN HET JAAR

Grote vreugde bij het Leuven koor Camerata Aetas Nova, want zij werden vorige week na de finale in het Flagey in Brussel officieel verkozen tot *Koor van het jaar 2008-2009*. Op 9 december om 20u zal het koor het volledige programma van de halve finale en de finale opnieuw brengen in de feestzaal van het Heilig-Hartinstituut in Heverlee.

Info & reservatie op www.camerata.be

Groep T stelt zonnwagen voor Op drie wielen door Australië

Al voor de derde keer doen enthousiaste ontwerpers bij Groep T een gooi naar het hoogste schavotje in de World Solar Challenge. Met de elfde en tweede plaats al op zak, klinkt het gezegde 'derde keer goede keer' meer dan ooit aannemelijk.

RUBEN BRUYNOOGHE |

De echte race gaat pas door in oktober 2009, maar ondertussen hebben de genietroepen van Groep T al drie mogelijke concepten gerealiseerd. Die zijn vorige woensdag met de nodige persbelangstelling losgelaten. "Een andere goede reden voor deze conceptvoorstelling is dat we de sponsors eens allemaal samen zetten," geeft Thomas Teirlinck, Solar Team-leider, ons mee.

Van die sponsors heeft Groep T er trouwens genoeg. "Andere universiteiten hebben veel meer apparatuur dan wij, sommigen beschikken zelfs over een windtunnel. Omdat wij dat allemaal niet hebben hier in Leuven moeten we veel meer sponsors aantrekken."

Dat gebrek aan middelen doet Groep T telkens weer in Australië aankomen als de underdog, maar dan wel eentje die serieus kan bijten. "Aan de andere kant leveren onze sponsors heel wat voordelen op. Niet alleen komen we nu al in

contact met het bedrijfsleven, bovendien zorgt de diversiteit aan bedrijven waar we mee samenwerken dat we telkens de meest hoogwaardige technologieën gebruiken."

Zuiniger zijn ze in Leuven ook: "Wij steken echt elke euro die we krijgen in onze zonnwagen. Andere teams kopen dure transportmiddelen om hun wagen te laten aankomen in Australië, wij hebben daarentegen vorig jaar een oude caravan gebruikt. Als je wat creatief bent kom je er ook."

Waarom er in de Vesaliusstraat drie zonnewagens stonden geparkeerd is ook niet zonder enige reden: "Elke wagen is anders gebouwd, de ene heeft vooraan maar een wiel terwijl bij de andere dat achteraan het geval is. Bij de derde tenslotte is er aan de ene zijkant maar een wiel aanwezig." Op een been kan je niet staan, maar op drie wielen kan je blijkbaar perfect rijden, "We gebruiken maar drie wielen om zo weinig mogelijk weerstand te hebben en dat heeft

helemaal geen weerslag op de stabiliteit van de wagen. Elk wiel krijgt uitgerekend evenveel gewicht te verdragen en ook de bandenslijtage verloopt gelijkmatig."

Welke wagen uiteindelijk in Australië zal moeten racen houdt Thomas wijselijk voor zich: "Haha, dat gaan jullie moeten afwachten, uit onze ervaring hebben we geleerd dat veel teams uit andere landen naar ons concept kijken en dan ook dingen overnemen. Wij proberen ons concept dan ook zo lang mogelijk voor onszelf te houden." Eerlijkheidshalve voegt hij er nog aan toe: "Wij brengen trouwens onze collega's ook wel af en toe een bezoekje, we maken ons dus geen illusies."

Hoe ze gaan aankomen in Australië weten we dus nog niet, met welke wagen ze dat gaan doen nog minder, maar het moge duidelijk zijn dat dit team — dat bouwt op de ervaringen die Groep T in het verleden al heeft opgedaan — er alles aan doet om in Australië de beste te zijn en bovendien een goede kans op de overwinning maakt. 3010 kilometer van Darwin tot Adelaide, wij zitten alvast te duimen.

Beeldenstorm: Pieter De Somer De man van brons

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week het beeld van een rector die maar liefst drie keer herverkozen werd: Pieter De Somer.

BO VANLUCHENE |

Hoe word je een aula? Pieter De Somer, die in 1966 prorector werd, regeerde vanaf 1968 als eerste lekenrector over de nieuwe Vlaamse Katholieke Universiteit Leuven. Hij deed dat tot aan zijn dood in 1985. Het was een man van staal. Toen bijvoorbeeld in mei '68 de gemoderen hoog opliepen en de studenten vanuit het bezette rectoraat zijn documenten op de Naamsestraat aan het gooien waren, bleef De Somer er kalmpjes bijstaan. Tot, zo gaat het verhaal, hij zijn doos Havanasigaren gehavend op de grond zag liggen en hij tot de talrijk aanwezige rijkswacht zei: "Nu is het genoeg geweest. Knuppel ze buiten!"

Zeiden wij daarnet staal? We bedoelden brons. Beeldhouwer Vic Gentils gaf hem in een bronsassemblage gestalte toen in 1989 ook de Pieter De Somer aula in de Deberiotstraat werd geopend. Daar ben je vast al eens geweest — was het niet voor een les, dan wel voor de Vlaamse Improcup of om de toiletten te gebruiken. Omgeven door fietsenrekken staat Pieter er in een roestig kleurtje te blinken. Het spreekgestoelte waar hij voor staat lijkt opgebouwd uit tonnen en geflankeerd door iets wat op wapens lijkt, maar het vast niet is. Toch draagt het allemaal bij tot het imago van de gezaghebbende De Somer.

KRITIEK

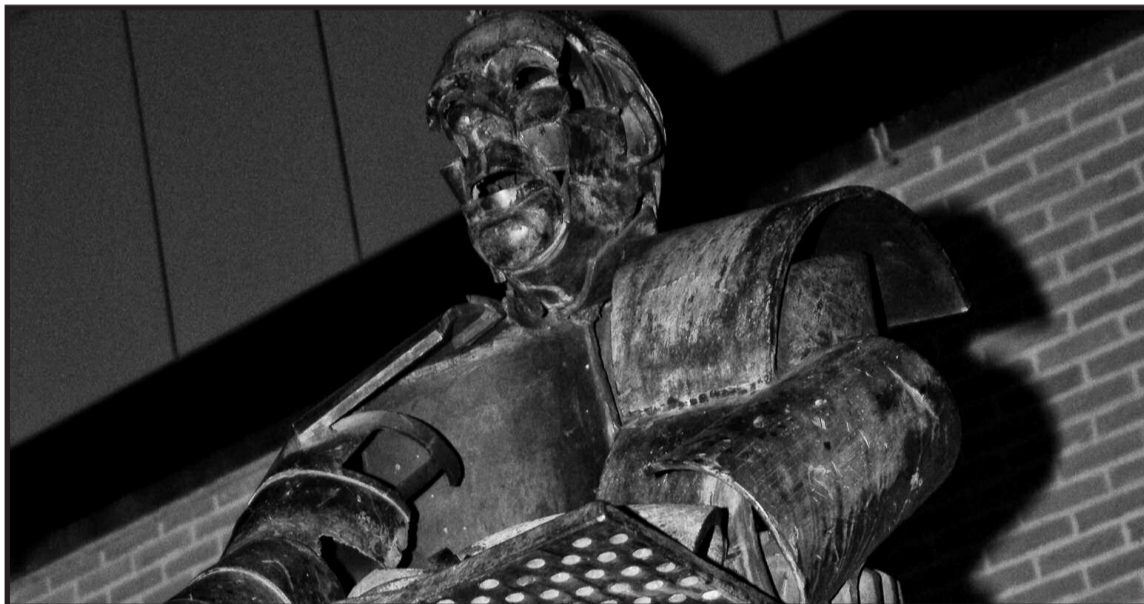
De vlak na de eerste wereldoorlog geboren Vic Gentils was een van de

belangrijkste beoefenaars van het 'nouveau réalisme' van ons land. Van een door Picasso geïnspireerde schilder werd hij een beeldmaker die graag met objecten werkte. Vooral in zijn vroege werk is een cynische blik op de mensheid te onderscheiden. De hoofdzonden lijken een wederkerend element te zijn in zijn oeuvre. Dit indachtig kan ook met een kritisch oog naar het standbeeld van Pieter De Somer gekeken worden: deze hommage aan de man kan met zijn holle borstkas en hol hoofd eigenlijk net zo goed een kritiek op hoogmoed zijn.

Roger Dillemans, die De Somer als rector opvolgde, wilde in elk geval een eerbetoon aan de man leveren. Hij onthulde het beeld op plechtige wijze en sindsdien heeft het behalve de gebruikelijke stickers en affiches weinig van vandalisme ondervonden. Studenten hebben dan ook betrekkelijk veel aan Pieter De Somer te danken: zo stond hij aan de wieg van de studentenparticipatie en werd het studentenblad *veto* tijdens zijn rectoraat opgericht. Dat je nooit aan polio hebt geleden, komt dan weer doordat deze ziekte onder zijn arts-enhand in België werd uitgeroeid. Hij richtte immers in 1954 het Rega-instituut op.

HERVERKOZEN

Dat De Somer het als leek zo ver gebracht had, was niet vanzelfsprekend. Het postje werd al sinds de middeleeuwen onder geestelijken verdeeld. In 1966 schopte De Somer het tot prorector van het Vlaamse deel van de universiteit. Na '68 was hij rector van de K.U. Leuven en in 1971 werd verkregen dat de rector niet meer verkozen wordt door bisschoppen. In 1971, 1976 en 1981 werd Pieter De Somer herverkozen. Tot hiertoe hebben we ons gedragen, maar we kunnen het toch niet laten: take that, Vervenne!

(JOACHIM BECKERS)

Apolloon viert Sintfeest

Zeemeerminnen en dopingzondaars

Dat er elk jaar talenten aan de K.U. Leuven opgeleid worden, is niet onbekend. Elke kring heeft wel zijn manier om die talenten naar boven te laten komen. In het sportkot is dat niet anders, vorige week woensdag zetten de derdejaars daar hun beste beentje voor in hun jaarlijkse 'Sintfeest', een organisatie van zowel Kiné als LO.

SANDER RAEYMAEKERS |

Al sinds jaar en dag bestaat het Sintfeest van Apolloon en het heeft ondertussen al een serieuze reputatie opgebouwd. Proffen en zelfs proffen op emeritaat komen nog elk jaar van deze show genieten. Zij en andere speciale genodigden genieten vooraf van een rijkelijke receptie en krijgen een ereplaats op de eerste rij. De rest van de 900 bezoekers krijgt de overgebleven tribunes van de sporthal De Nayer ter beschikking.

Even voor de start komt de heilige man onder luide aanmoedigingen van de uitzinnige studenten de kinderen van de proffen groeten. Hun zelfgetekende portretten worden direct beloond met een chocolade evenbeeld en ander lekkers. Meteen daarna begint een bandje

te spelen om een knallende sportshow in gang te zetten.

Vele van de optiesporten die sportkotters in het derde jaar kunnen kiezen als specialisatie, passen de revue. Het geheel wordt ludiek aan elkaar gepaard door — wie anders dan — de Sint en zijn pieten. Het werd een show van ludieke nummertjes, filmpjes, en ook spectaculaire acrobatieën.

De optiesporters zwemmen hielden het droog en haalden dan maar een dansende zeemeermin op het podium. In schril contrast daarmee stond de show van optievoetbal. Hun ballen — voetballen dus — vlogen ritmisch en cirkelmatig aan een touwtje om hun heen. Een genoeg voor het oog zolang men er niet duizelig van werd. De keuzerichting *research* ging dan weer op zoek naar vermeende dopingzon-

daars en kwam daarbij ook de blijkbaar niet altijd even brave Sint tegen. Gymnastiek deed de oude doos open en bracht een mix van oud en nieuw turnen. De apotheose van hun nummertje werd verzorgd door acrotwee wedstrijd-trampoline-springers die de pannen van het dak sprongen met hun duizelingwekkende omwentelingen.

MASSADANS

Als kers op de taart werden niet alleen optiesporten ten tonele gebracht, maar ook minder bekende sporten waar enkele van de sportkotters in getalenteerd zijn. Zo kreeg ook een Olympiër van de Paralympics 2008 de kans om zijn sporttak voorstellen: goalbal. Met een belletje in een bal proberen blinden en slechtzienden in een muistille zaal de bal langs de tegenpartij te krijgen. Daarnaast brachten enkele klimmers een filmpje waarin ze een fakkel vuur lieten klauteren over de meest ontzagwekkende standbeelden en gebouwen van Leuven, om vervolgens aan te komen op de show zelf en

daar het Olympische vuur aan te steken. Een golfer van het Belgische team kwam een nietsvermoedende professor een initiatieles geven. Hij was kansloos, uiteraard tot groot jolijt van het publiek.

De hele show werd afgesloten door de traditionele massadans, met iedereen die meedeed ten tone-

le. In de Olympische kleuren en op de tonen van *Pirates of de Caribbean* mochten de sportkotters van Kiné en LO onder luid bis-geroep het dansje een tweede keer uitvoeren. De ouderejaars prezen deze show als 'beste in vijf jaar', iets waar de organisatie fier op mag zijn.

(BRAM VANORBEER)

Students for children

Hebben studenten een goed hart?

Loko International doet een ambitieus beroep op de genereuze studentenportefeuille. Deze week organiseren ze een lezing, een fuif en een voetbalmatch. Het doel? Minstens tweeduizend euro ophalen ten voordele van UNICEF.

ERIC LAUREYS & CHRISTINE LAUREYS |

LOKO International voor UNICEF kinderen? Een aantal vragen boren spontaan bij ons op. Tom Moerenhout, stafmedewerker bij LOKO international heeft de antwoorden.

Veto: Gaat LOKO de filantropische toer op?

Tom Moerenhout: «Absoluut. Bij mijn weten is het al onnoemelijk lang geleden dat LOKO een geldinzamelingsactie voor het goede doel op touw zette. Toen ik met het idee bij Arne (voorzitter LOKO, red.) kwam aandraven, bleek die het volmondig met me eens.»

Veto: Heeft de Leuvense student wel zin en geld om hieraan mee te werken?

Tom: «Dat wordt afwachten,

maar in al mijn optimisme denk ik van wel. Al bij al wordt er weinig beroep gedaan op de vrijgevigheid van de student. Akkoord, er zijn de mensen in de regenjasjes van WWF, childfocus en nog een handvol respectabele organisaties. Wat wij doen is eerder een eenmalige vraag naar een beperkt bedrag voor een supergoed doel: UNICEF.»

Veto: Waarom UNICEF?

Tom: «Vanuit het fundamentele geloof dat als je aan ontwikkelings-samenwerking wil doen, je moet beginnen bij de basis. Dat betekent kindersterfte, gendergelijkheid en onderwijs. Die drie zijn niet toevallig drie punten waarop UNICEF zich sterk focust. In een tweede plaats moet je de capaciteit tot ontwikkeling overgeven aan het volk en niet in handen van westerse ac-

toren houden. UNICEF probeert inderdaad zoveel als mogelijk lokale actoren te betrekken. En tenslotte heeft UNICEF, zeker UNICEF België, transparante programma's en geldstroom.»

Veto: Waarom is de organisatie in handen van LOKO international?

Tom: «Goh, wij kwamen met het idee op de proppen en hebben ook de organisatie bijgenomen. LOKO for children is gericht op eenieder, maar vanuit onze positie binnen LOKO international proberen we zoveel mogelijk internationale studenten te sensibiliseren.»

Veto: Dixie Dansercoer komt?

Tom: «Ja. Hij komt een lezing geven over zijn ambassadeurschap. Een van zijn punten van expertise is 'kindsoldaten'. Dit is ook het thema van de film 'Lost Children'.»

Veto: Die voetbalmatch zou doorgaan in Sportoase...

Tom: «(Lacht) Maar daar is de vloer verzakt. Ondanks de herhaalde vragen van onze kant kon en

wou de sportdienst van de stad Leuven niet wachten met de herstelling tot na deze week. Ze hebben ons dan last minute verhuisd

naar de sportzaal in het Redingenhof. Op het sportkot konden we niet terecht omdat er een tafeltennistornooi aan de gang is.»

Programma

Woensdag 10 december om 18u00 zal er in Auditorium Max Weber een korte maar krachtige lezing plaatsvinden door een spreker van UNICEF. Vervolgens zal Dixie Dansercoer het over zijn ervaringen als UNICEF ambassadeur in het veld hebben. Aansluitend is er een receptie en wordt gratis de film "Lost Children" op het publiek losgelaten. Om 22u00 sluit een TD in de Albatros de dag af. Elke ontvangen euro gaat direct naar UNICEF.

Op donderdag 11 december wordt een voetbalwedstrijd tussen studenten en professoren georganiseerd. Voetballen kan in de sportzaal van middelbare school "Het Redingenhof". Iedereen die een toegangskaart koopt, maakt kans om mee te spelen in de studentenploeg. Uit alle verkochte kaarten wordt een ploeg geloot die de proffen mag bekampen. Nadien volgt de bekendmaking van het voor UNICEF ingezamelde bedrag.

Kaarten voor dit alles kan je voor de ronde prijs van vijf euro kopen bij de leuvense studentenraad LOKO. Dit van maandag tot vrijdag tussen 9u30 en 18u00 in de 's Meierstraat 5. En wie er eentje koopt, helpt meteen het goede doel. Met vijf euro kan UNICEF een kind vaccineren.

Postvak In: Els in Boedapest (4)

Erasmus is niet altijd vakantie

December is een donkere tijd. Goed, het is advent en de Sint komt (ook hier!) maar de avond valt al een maand omstreeks 17uur het is hier koud en met het eindigen van het semester valt er meteen ook een doek over mijn verblijf.

ELS DEHAEN |

Ik moet naar huis en dat is jammer, want het cliché onder Erasmussen dat Erasmus pas echt op gang komt in december, is waar. Helaas ben ik niet een van de gelukkigen die er nog een tweede semester aan mag breien. Ik wil nog zoveel zien en doen en veel mensen leer ik pas nu voor het eerst diepgaand kennen. En in plaats van daarvoor in de laatste weken voluit te gaan, ben ik aan mijn computer gekluisterd. Wat een wreedheid!

KEUZES

Wreedheid die ik weliswaar grotendeels aan mezelf te danken

heb. Want een van de prachtige voordelen aan Erasmus is dat je een — binnen de mate van het redelijke uiteraard — ongelimiteerde keuzevrijheid hebt wat je vakkenpakket betreft, los van of een vak nu als bachelor- of mastervak staat gecodeerd. Zolang je het terdege staft, is alles mogelijk.

ELTE, de Hongaarse universiteit waar ik studeer, had zo'n uitgebreid en verscheiden vakkenaanbod dat ik gerust op andere criteria kon filteren. Daar ik direct na mijn laatste herexamen naar Hongarije vertrokken was, zat mijn aversie aangaande deze evaluatievorm nog diep. Vandaar koos ik negen vakken met een examenpaper en slechts

twee vakken met een examen.

Ziedaar de bron van mijn vrijwillige opsluiting. Waar ik toen niet voldoende over nagedacht heb, is nu zeer reëel. En zo gaan de weken razendsnel aan mij voorbij door een opstapelend slaapgebrek en een naderend aantal deadlines. Degenen die menen dat Erasmus voor toeristen is, mogen eens ik terug in België ben met mij komen praten. Want ik heb het niet over wat semestermoeheid, maar werkelijk het *hardcore* in slaap vallen zowel in de les als achter de computer, met strepen op mijn nota's en *sgh-sdrhdmhdf-combinaties* op mijn Word-documenten tot gevolg.

KASTEEL

Daar staat tegenover dat eens ik deze helse weken achter de rug heb, mij slechts twee examens wachten. Examens leggen ze hier trouwens — met enig gevoel voor drama — af in een kasteelachtig gebouw. Voor

mijn examen Shakespeare zal ik me met behulp van het decor volledig kunnen inleven.

Het is dus niet louter kommer en kwel. Na de examens heb ik nog een kleine week om aan al mijn toeristische noden te voldoen. Ik plan zeker nog een bezoekje aan Aquincum, het industriële en economische hart van de Romeinse provincie Pannonia, waarvan de overblijfselen te aanschouwen zijn in Boeda. Dit om de latinist in mij ook wat te gunnen.

De nostalgische kapitalist in mij zal ook een bezoekje brengen aan de kerstmarkt van Boedapest, omdat ik die van Leuven dit jaar helaas aan mij zal moeten laten voorbijgaan. En hoewel dat ook hier allicht een grote *commerce* is en "je reinste geldklopperij", zal mij dat niet tegenhouden. Vol goede moed zal ik het lusgewijs herhalen van *Feliz Navidad* en andere kersthits negeren, alsook de

zoveelste Kerstman die mijn pad kruist.

Ik zal mij daarentegen zonder schaamte onderdompelen in het witte sneeuwlandschap, ik zal mij mogelijk aan een beker glühwein verwarmen — ik lust geen wijn, maar dat hoort zo — en enkele voorzichtige stappen zetten op de bevroren vijver, omgetoverd tot een openlucht schaatsbaan.

Vervolgens zal ik daags voor Kerstmis een roze vliegtuig naar Charleroi nemen, en te Heverlee de kerstfeer schaamteloos herhalen. Met familie, die ik al zo lang niet meer gezien heb. Om dan, zonder intussen ook maar een studieboek open te slaan, voluit het nieuwe jaar in te zetten. Met vrienden, die al zo lang niet meer gezien heb. In België, dat ik al zo lang niet meer gezien heb. En dat gaat mooi zijn. Maar: Hongarije, ik ga je missen!

Kort International

VAN RUSSEN...

De Russische minister van Transport Igor Levitine deed een aanzoek aan Vlaams minister-president Kris Peeters. Of Vlaanderen met Rusland wil samenwerken voor de opleiding van piloten? De Russische luchtvaart zit namelijk in de lift: er wordt steeds vaker met Westerse toestellen zoals Airbus of Boeing gevlogen in de plaats van met de lokale Tupolevs.

De Russische opleidingscentra voor piloten hebben daar echter geen ervaring mee. En de vraag naar nieuwe en voor deze toestellen geschoolde piloten groeit. Vlaanderen beschikt met de Ben Air Flight Academy (BAFA) in Oostende over een opleidingscentrum met Europese faam.

Rusland wil praten over samenwerking met BAFA. Nog dit jaar zouden mensen van BAFA en van de Flanders Aerospace Group (FLAG) — de belangenvereniging van de Vlaamse luchtvaartsector — naar Moskou afzakken om een akkoord uit te werken.

... NAAR KUSSEN

Puberende meisjes van een secundaire school in het Oostenrijkse Gunskirchen balen: ze mogen elkaar niet langer op de mond kussen.

Aanleiding voor het verbod was een nieuwe trend bij de veertienjarige tienermeisjes. Ze begroetten elkaar met een lange, passionele kus. Volgens de schooldirectie "soms heel intiem en gedurende enkele minuten".

De tienermeisjes verdedigden hun gedrag door te stellen dat ze hiermee het voorbeeld volgen van beroemde sterren zoals Madonna en Britney Spears. Die kusten elkaar enkele jaren terug innig op de MTV-awards.

De Oostenrijkse actiegroep Aktion Kritischer Schüler spreekt van een "middeleeuwse" beslissing. Zij dreigen ermee om een "kiss-in" te organiseren in het bureau van de regionale minister van Onderwijs als het verbod niet wordt opgeheven.

(KL) |

Oostenrijkse schoolmeisjes mogen elkaar niet meer intiem kussen op school...

maar de tongzoenende meisjes waren eigenlijk het probleem niet...

Tweede editie Vlaamse Improcup in Pieter de Somer-aula

Improviseer of sterf!

Een tot aan de nok gevulde Pieter de Somer-aula werd voor de tweede maal omgetoverd tot de arena van de Vlaamse Improcup. Veertien improvisatiegezelschappen uit alle windstreken vaardigden hun beste speler af om hun kleuren te verdedigen tijdens een avond geïmproviseerd vertier van de bovenste plank.

VINCENT FOBELETS EN IDE SMETS |

Wanneer alle bankjes in de majestueuze Pieter de Somer-aula waren ingenomen, en de opgetogen studentenmassa kalmeerde, werd de avond met een knal ingezet. De twee presentatoren, of liever MC's, sprongen op het podium en de spelregels van de avond werden geproclameerd: indien een speler een fout maakt, dan schreeuwt het publiek hardvochtig: "Die!" terwijl ze gezamenlijk, met negenhonderd beschuldigende vingers, wijzen naar de blunderende speler in

kwestie. Enkele ogenblikken later ving studente Astrid het pijlvormige voorwerp dat door één van de MC's in het publiek werd gekatapulteerd, en verkreeg zo het privilege een wildcard voor de kwartfinale aan een van de spelers te schenken, wanneer de eerste helft afgerond was.

De veertien improvisatoren kregen van de MC's en het publiek verschillende opdrachten en situaties naar het hoofd geslingerd en werden in hun handelingen begeleid door een — hoe kan het ook anders — improviserende pianist.

Zo werd er aan het publiek vaak een locatie, personage of emotie gevraagd, waar de spelers dan naar eigen goeddunken hun verbeelding op botvierden. Dit leverde dan scènes op als een verliefde Jommeke en Filiberke op shopping in de Ikea, of een beenamputatie in een achtereenvolgend Chinees, Nigeriaans en Nederlands ziekenhuis, waarbij alle stereotypen mee in de strijd gesleurd werden.

SERENADE

Na de eerste helft werden er door het publiek en de spelers zelf 8 spelers uitgehaald die doorstootten naar de kwartfinales. Eén van de publieksfavorieten van de avond was de in een groenglanzende pak gehulde Jeron (Improfeten), die een pijlsnelle en meesterlijk gevatte

repliek tentoonspreidde. Hij moest echter niet onderdoen voor de spitsvondige Kristien (RIOT), die zelden met de mond vol tanden stond en het publiek ontroerde met haar serenade als eenzaam eetbord.

Voor de kwartfinale werden zowel Kristien en Jeron, als Jeron (Preparee) en Frank (Belgische ImprovisatieLiga) terecht door het publiek verkozen. Toen echter enkele scènes later deze twee koppels aan de applausmeter werden onderworpen, was de invloed van het chauvinistische Leuvense publiek duidelijk te merken. Het publiek schreeuwde voor beide koppels even hard en daarom werd beslist een meedogenloos afvalspeletje te spelen. De finalisten moesten een situatie spelen, zonder daarbij de letter K te gebruiken. Uiteindelijk

werd hierdoor het betere duo naar huis gespeeld, tot grote spijt van het aanwezige publiek. Jeroen en Frank speelden de finale en voor de laatste keer klapte het publiek in de handen voor de winnaar van de Vlaamse Improcup 2008: Frank De Block van de BIL.

Na het vele gelach en getier werd de Pieter de Somer-aula in vrede verlaten, en konden de organisatoren (zijnde Preparee en Improprlando) op beide oren slapen na deze meer dan geslaagde tweede editie van de Improcup. Misschien als laatste nog een tip voor volgend jaar: probeer wat te sleutelen aan het stemmingsprincipe voor de finale. De winnaar was ongetwijfeld goed, maar niet de beste.

Racen voor het goede doel

Met een Renault door de Sahara

7000 kilometer door de woestijn, van Parijs naar Marrakech, het is weer eens wat anders. Om dat nog te willen doen met een oude Renault 4L moet je toch al een goede verklaring hebben.

JOACHIM BECKERS & RUBEN BRUYNNOOGHE |

Die goede reden hebben de jongens van Team M&M — tezamen met 50 kilogram schoolmateriaal en een zonnepaneel — dan ook op zak. De 4L Trophy is het grootste sportieve en humanitaire studentenevenement in Europa en geen onbekend project bij onze zuiderburen. In Vlaanderen is het de eerste keer dat Leuvense studenten zich wagen aan deze loodzware tocht door de woestijn.

Team M&M staat voor Matthias Lefèvre en Michael

Cerulus en heeft dus niets te maken met het gelijknamige chocolade-product of radiostation. De niet-vanzelfsprekende verbinding met Jean-Marie Pfaff en Tupperware-avonden mag u daarentegen wel maken. Die eerstgenoemde kwam namelijk op 29 november het project in Leuven ondersteunen, niet alleen door even zijn hoofd te laten zien in de Leuvense binnenstad, maar ook door als taxichauffeur rond te toeren in de Renault 4L van het team.

De reactie van Pfaff willen we je dan ook niet onthouden: "Het is een heel nobel initiatief, maar die

mannen gaan nog afzien ginder. Ik heb al twee keer aan Parijs-Dakar meegedaan dus ik kan er van meespreken. Het is daar koud 's nachts en ik-weet-niet-hoe-heet overdag."

Het team bestaat uit een rechtenstudent en een student Bedrijfsmanagement-marketing. Maar vanwaar dan de link met Tupperware? Matthias: "We vonden het gewoon een leuk idee. Benefietavond klinkt zo verschrikkelijk in mijn oren dus zochten we naar iets anders, maar een spaghettiavond of iets dergelijks vraagt zoveel voorbereiding. Toen mijn zus eens een Tupperware-avond organiseerde moest ik in het begin ook wel wat glimlachen, maar dat bleek een absoluut succes te zijn. Je moet er weinig geld of voorbereiding in steken en de populariteit van zulke avonden blijkt nog altijd erg groot te zijn." Wanneer Michael nog meldt dat de financiering zo goed als rond is, zijn we dan ook allerminst verbaasd. Deze jongens lijken te weten waar ze mee bezig zijn.

Wie zich afvraagt wat de twee juist in de Sahara verloren hebben, dient Matthias van repliek: "Het idee kwam er tijdens mijn Erasmusuitwisseling in Frankrijk waar ik over het project te horen kreeg. Het idee sprak mij meteen aan, maar het leek me niet meteen vanzelfsprekend om het ook echt uit te voeren. Maar wanneer je dan die Renaultjes ziet rijden op de baan krijg je steeds meer zin om toch mee te doen. Michael en ik hadden trouwens al langer het plan om samen eens iets groots te doen, dus het is wel leuk dat het er eindelijk toch eens van komt."

Een niet onbelangrijke factor is bovendien de humanitaire opzet van het hele project dat in februari van volgend jaar al aan zijn twaalfde editie toe is. Met de 50 kilogram schoolspullen krijgen heel wat kinderen de kans om naar school te gaan. De 58 ton van de vorige editie bijvoorbeeld gaf die kans aan zo'n 3000 kinderen. Het zonnepaneel dat de jongens op eigen initiatief meesjouwen kan bovendien een gezin voorzien van elektriciteit.

Prijsuitreiking Internationaal Kortfilmfestival Leuven in STUK

Kort maar krachtig

Wie het afgelopen jaar niets gemerkt heeft van de hoogconjunctuur van de Vlaamse film, moet op Mars verbleven hebben. Wat hebben 'Loft', 'Los', 'Unspoken', '(N)iemand', 'Aanrijding in Moskou' en 'Linkeroever' gemeen? Hun regisseurs zijn stuk voor stuk begonnen met het maken van kortfilms. Het Internationaal Kortfilmfestival Leuven (IKL) is dan stevast the place to be om nu al te weten te komen wie de filmmakers van morgen zullen zijn.

FILIP TIELENS |

Dat Leuven een filmstad is blijkt uit de vier filmfestivals die het huisvest: Afika, Holebi, Docville en het IKL. Uit de meer dan 2300 inzendingen die het IKL dit jaar toegestuurd kreeg, werden er 280 geselecteerd. De werken werden ondergebracht in een specifieke categorie: in competitie of niet, Vlaams of Europees, fictie of documentaire, animatie of levensecht, voor kinderen of volwassenen. Bovendien werd zoals elk jaar een land in de schijnwerpers gezet, dit jaar viel die eer te beurt aan IJsland. Iedere film liefhebber vond dan ook zijn gading op het IKL, dat terecht uniek in België genoemd mag worden. Kort is overigens een rekbaar begrip: de inzendingen variëren van vier minuten tot een dik halfuur. Hoe dan de inzendingen beoordelen?

EERSTE KEER

Verschiede jury's met leden uit binnen- en buitenland wikten en wogen de inzendingen in competitie en reikten afgelopen zaterdag de prijzen uit op de slotavond. Bij de Europese inzendingen ging de publieksprijs naar het Engelse *Ripple*. *Love You More* sleepte de prijs van de jury in de wacht. Deze schitterende prent ondergedompeld in de

typische *Britishness* vertelt het verhaal van twee tieners die hun eerste keer beleven, en al het plezier en de opwindende die daar bij komen kijken. Op de achtergrond speelt de plaat *Love you more* van The Buzzcocks.

Ook de eerste keer was het voor het schattige hoofdfiguurtje uit de vertederende animatiefilm van Danny De Vent. In zijn film zien we de eerste zwemles door de ogen van een klein kind. Na de prijs voor beste Europese kortfilm op het filmfestival van Gent, sleepte *De Zwemles* ook oververdiend de publieksprijs animatie weg.

ZENUWEN

De belangrijkste prijzen vielen te rapen in de categorie fictie. Twaalf van de negentien inzendingen werden gemaakt in de filmscholen Rits, Narafi, Sint Lukas en Kask. In vergelijking met het grand cru jaar 2007 lag het algemene niveau iets lager, met enkele uitschieters. Zo won *Plan B* zowel de publieksprijs als de juryprijs. Het publiek lachte zich een deuk wanneer het Nederlandse personage de hand van een lijk door zijn *smoothie maker* haalde. Dat regisseurs geen podiumbeesten hoefden te zijn, bevestigde Robin Pront. Hij was doodzenuwachtig toen hij zijn twee prijzen mocht afhalen.

Het beste debuut ging naar *Stilleven*, een prent over engagement in de parochie en een voorbeeld van de toevloed aan trage en weinig narratieve films die dit jaar op het festival te zien waren. Een beurs van 60.000 euro om een nieuwe film te maken ging naar het in Leuven gedraaide *Nan*, een prent over asielzoekers gemaakt door een regisseur die in 2002 uit Koerdistan vluchtte. Ook Jef Otte won met *Sara en Dirk* zo'n beurs. Drie maal 40.000 euro ging naar de documentaires van Mathias Verleyen, Bram Conjaerts en Bram Claus. Vooral zijn film over havenarbeiders in Antwerpen viel op.

(JOACHIM BECKERS)

Onder de toga (8): Conny Aerts (Sterrenkunde)

“Wie bepaalt wat mooi is?”

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week vertelt professor Conny Aerts over de schoonheid van wiskunde en de muziek van de sterren.

KAROLIEN DE TURCK |

Het departement voor Natuurkunde en Sterrenkunde is lang niet zo saai als het klinkt. Sinterklaasnoep op de bureaus en een veto op het salontafeltje in de koffiekamer verwelkomen ons verrassend. Conny Aerts valt meteen met de deur in huis en laat ons enkele boeken zien. **Conny Aerts:** «Momenteel ben ik *Cell* van Stephen King aan het lezen. Ik hou wel van misdaadromans waarbij je moet denken en puzzelen. Mijn favoriet is Robert Goddard met zijn mysterieromans. Ook *Mozart, in de Lage Landen* ligt op mijn nachttafeltje. Boeken met

een historische achtergrond heb ik altijd graag gelezen. Ik hou van geschiedenis, vooral wanneer die vanuit een verrassende invalshoek wordt bekeken.»

KOSMISCHE SYMFONIEËN
Veto: *Wordt een mens niet filosofisch wanneer hij het oneindige heelal aan het bestuderen is?*

Aerts: «Onvermijdelijk. Dit boeit mij ook: het raakvlak tussen wetenschap en filosofie. Ik ben ervan overtuigd dat er in elke sterrenkundige een filosoof zit. Wij hebben hier niet toevallig een poster hangen met de tekst van Einstein: *Imagination is more important*

than knowledge. Alles staat of valt met originaliteit en verbeelding in ons vakgebied. Dat is ook een enorme overeenkomst met literatuur.»

Veto: *Literatuur is kunst, ze betovert de werkelijkheid. Werkt wetenschap niet veeleer onttoverend?*

Aerts: «Ik denk van niet. Wetenschap doet je de wonderlijkheid der dingen juist ontdekken. Mijn grote drijfveer is fascinatie. Weet je, wiskunde is mooi. Het heelal orkestreert kosmische symfonieën. Sterren zijn als concertzalen, binnenin maken geluidsgolven muziek. Dat is misschien controversiële esthetiek. Mensen uit de kunstwereld wijzen mij soms terecht wanneer ik dit muziek noem. Maar wie bepaalt wat mooi of passend is? Ik zeg altijd: alles kan, niets moet.»

Veto: *Zijn uw lessen ook zo diepzinnig?*

Aerts: «Ik vind het belangrijk dat studenten de bredere context zien. Geschiedkundige opmerkingen ontbreken dan ook niet in mijn lessen. Lesgeven dwingt je om de dingen eenvoudig voor te stellen, maar je moet ook aantonen dat achter alles zo veel meer zit. Studenten moeten leren uit hun vakgebied te treden.»

IDIOOT

Veto: *Zijn exacte wetenschappers geen vakidioten?*

Aerts: «Misschien wel, maar dan zijn humane wetenschappers nog grotere vakidioten (*lacht*). Zij zien natuurkunde bijvoorbeeld als iets heel ver van hun bed. Maar hun GSM werkt wel op de relativiteitstheorie. Wij als wetenschappers moeten ons wel bezighouden met maatschappelijke en culturele gelegenheden. We worden geacht in staat te zijn ons werk te verantwoorden in termen van maatschappelijke relevantie.»

Veto: *Wat is de maatschappelijke relevantie van sterrenkunde dan?*

Aerts: «Het bestuderen van het heelal is geen sinecure. Daarvoor heb je bijzonder geavanceerde apparatuur nodig. De technologische ontwikkeling die dat met zich meebrengt is dan ook niet te onderschatten. Wist je dat luiers bijvoorbeeld zijn uitgevonden voor astronauten? Ook de tefalpan dankt daaraan haar ontstaan. Je ziet, er zit overal meer achter.»

(XAVIER VANKEIRSBUCK)

Gratis UUR KULTUUR: Trio Portici

Een zaal vol geesten

Woensdag kreeg je de kans je cultuurnobistische vooroordelen aan de kant te schuiven met een gratis concert van Trio Portici, residentmuzikanten in een twejaarlijkse samenwerking met K.U.Leuven. Een boeiende uitdaging, zowel voor de groep zelf die zich het hoofd mag breken over geschikte stukken als voor de student. Want durft die nog wel te luisteren?

THOMAS BUYSSENS |

“Evolueren in het kader van een universiteit is een unieke ervaring voor ons,” vertelt Stéphane De May, pianist van het trio, “en bovendien een bijzondere bron van zelfkritiek.” Samen met cellist Luc Tooten heeft hij net een recital verzorgd voor een dertigtal hoogwaardige genodigden in de leeszaal van de Centrale Bibliotheek. In een context die zich makkelijk laat linken met elite, champagne en sint-jakobsschelpen, lijkt het niet evident dat er veel vra-

gen worden gesteld over de geschiktheid van het programma. Niets is minder waar, verhelderen beiden. “Hier hebben we niet enkel gespeeld voor melomanen, maar ook voor luisteraars die misschien slechts heel sporadisch naar concerten gaan. Het programma moet volgens ons een zekere progressie hebben. De opbouw is dan ook een zeer interessante en delicate zaak.”

PUBLIEK

De programmakeuze is dus een essentiële factor die de kloof tussen

muzikant en publiek moet verkleinen. “Elk soort muziek heeft zijn publiek,” zegt De May, “maar in dit kader proberen we avant-gardistisch en tegelijk conservatief te zijn, zoals ook een universiteit zou moeten zijn. Woensdag spelen we bijvoorbeeld de Belgische creatie van een werk van Michel Lysight. Een werk dat van ongedwongenheid glijdt naar exactheid, van virtuositeit naar de intiemste lyriek.”

Toch lijkt het ergens paradoxaal dat klassieke muzikanten, die zo bezig zijn met het creëren van emotionele schoonheid voor anderen, zich in zekere zin moeten overgeven aan die ander door erop te vertrouwen dat hij effectief luistert. Tooten nuanceert. “Je voelt het contact met het publiek wel degelijk. Wanneer het publiek bijvoorbeeld

Filmfirmament

Burn after reading

De gebroeders Coen als regisseurs, Brad Pitt, George Clooney, John Malkovich, Tilda Swinton en een Hitchcockiaanse affiche: het klinkt alleszins veelbelovend. Misschien schept dit iets te veel verwachtingen, maar ‘Burn after reading’ is toch meer dan een luchtig tussendoortje.

VINCENT VANNESTE |

Je kent de gebroeders Coen als de regisseurs van prijsbeest *No country for old men*. Ze zijn echter veelzijdig, die broertjes. Ze maakten eerder al geslaagde komedies als *The Big Lebowski* of *O, Brother where are thou?*. Je gaat liever met dit tweede feit in het achterhoofd kijken naar deze prent, anders kom je bedrogen uit.

In deze spionagekomedie stoten twee volslagen idioten, Linda (Frances McDormand) en Chad (Brad Pitt) toevallig op een cd-rom met geheimzinnige informatie over CIA-analist Osbourne Cox (John Malkovich). Linda en Chad komen op het briljante plan om Osbourne Cox te chanteren om hun loon wat aan te dikken. Jammer genoeg blijkt Cox een nogal vuilgebekte klootzak te zijn en lopen er nog heel wat andere aardig gestoorde personages rond die roet in het eten komen gooien. Maak kennis met: de aandoenlijk verliefde baas van het fitnesscentrum (Richard Jenkins), de vrouwenzot (George Clooney) die het genoeg heeft om af en toe de koffer in te duiken met ijskoningin en tevens Coxs vrouw (Tilda Swinton) en de verwarde CIA-boss (J.K. Simmons) die zich terecht afvraagt wat hier in godsnaam gebeurt.

Over de inhoud kunnen we kort zijn: die is ver te zoeken. Hoogstens zou deze film als een kritiek op de CIA en bij uitbreiding op de overheid kunnen worden opgevat, maar dit zou ons al ver leiden. Over de humor

kunnen we wel uren bezig zijn. De typisch cynische noot die onder-tussen het handelsmerk van de Coens is geworden, ontbreekt hier niet, maar het zijn vooral de goed uitgewerkte personages en zin voor afwerking die voor hilarische momenten zorgen. Alle personages zijn op de een of andere manier wel dom of onwetend te noemen, maar Brad Pitt steelt de show als *number one dumbass*. Hij speelt met ogenschijnlijk gemak de idiote fitnesscoach in foute trainingsoutfits (die korte broek!) met hoog *Get ready*-gehalte. George Clooney beschouwen de broertjes Coen ook niet als de slimste want hij mag al voor de derde keer (*O brother where are thou?* en *Intolerable Cruelty*) aandragen als een volstreekte debiel. Toch zijn de personages geen stereotiepe zonderlinge figuren, het gaat nog degelijk om geloofwaardige mensen die tragische dingen meemaken. Laat het nu net dat zijn dat het nog zoveel grappiger maakt.

De cinematografie is niet indrukwekkend, maar wel effectief. De film verveelt geen seconde hoewel hij van enige zinnigheid lijkt beroofd te zijn. De soundtrack voegt daar nog een extra dosis absurditeit aan toe door op totaal onnodige momenten de spanning op te drijven. In het eerste deel van de film kan het daardoor nog alle kanten op, maar naderhand zie je in dat het allemaal komisch bedoeld is.

Toch een puntje van kritiek: er wordt weer zo lichtzinnig gemoord dat het een lieve lust is. Laat dit je er echter niet van weerhouden om deze licht verteerbare film te gaan bekijken. Het was niet de bedoeling om een grootse film te maken en dat is het ook niet geworden, maar zelfs wanneer de *Coen brothers* het rustig aandoen, blijft er nog genoeg over om van te smullen. Wie niet houdt van een supercast in vorm, absurde (doch groteske) humor of snedige dialogen (de gesprekken tussen Cox en Chad), kan zich nog altijd voor het *once-in-a-lifetime* kapsel van Brad Pitt richting cinema begeben.

Regie: Ethan en Joel Coen
Cast: Brad Pitt, George Clooney, John Malkovich, Tilda Swinton
Duur: 96 min.
Release: 10/12/2008
Kort: Intelligentie is relatief

studio
L E U V E N

muisstil wordt bij zeer zachte passages, wanneer je het publiek alleen nog voelt. Muziek maken zonder publiek is zoals lesgeven in je badkamer. Wij maken daarom onze cd's niet meer in een onpersoonlijke studio, maar in een concertzaal met een live of imaginair publiek.”

CREATIE

In deze complexe relatie tussen muziek en publiek, staat uiteraard – primordiaal – de muzikant zelf, en die doet meer dan nootjes spelen. “Wij zijn de vertolkers van de literatuur die we hebben geërfd. Hoewel we een tekst hebben die we moeten respecteren, zijn we altijd bezig met creëren. Zo wordt een etude van Chopin gespeeld door honderd verschillende pianisten, telkens een compleet ander werk.”

Het creëren bestrijkt echter nog een ander, minder voor de hand liggend facet. “We zijn ons momenteel aan het verdiepen in de muziek van een Frans componist van Britse origine, een tijdgenoot van Beethoven, die veel kamermuziek, strijkkwartetten en pianomuziek schreef. We werken nu om zijn pianotrio's drukklaar te maken. Onze job is dus niet enkel muziek uitvoeren, maar ook grasduinen in oude partituren om vergeten muziek te laten herleven.”

Trio Portici speelt volledig gratis op woensdag 10 december in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege

Leuven Station

Door
Martijn Sermeus

Kommil Foo met 'Wolf' op Studenten Specials "Tijd voor een leider Kommil Foo"

Een briefje van tien euro over de toonbank schuiven en er een voorstelling van Kommil Foo, twee drankbonnetjes en een afterparty voor terugkrijgen. Onmogelijk, denk je? Think again: het Leuvense cultuurcentrum 30CC doet af en toe een inspanning om studenten in haar schouwburg te vergasten. Afgelopen woensdag werd dat doel zeker bereikt.

JEROEN DEBLAERE |

Dat studenten tuk zijn op een stukje cabaret, is wel duidelijk. De schouwburg zat afgeladen vol, alle tickets waren al een tijdje de deur uit. Het was dan ook een goed idee van het cultuurcentrum om Kommil Foo ook bij hun studentenspecials te programmeren. Een enthousiast, jong publiek — hier en daar doorspekt met enkele verwaalde oudjes — keek verwachtingsvol uit naar de nieuwe voorstelling van de broertjes Walschaerts: 'Wolf'.

Alle verwachtingen — hoe hooggespannen die ook waren — werden woensdag ingelost. Kommil

Foo bespeelde de toeschouwers met prachtige liedjes, heerlijk grappige situaties en een ongelooflijke vertelkunst. De broers hielden alle touwtjes stevig in handen. Verhalen onderbreken, een draad opnieuw oppikken, een liedje spelen, nog wat vertellen en alles — schijnbaar moeiteloos — toch samenknopen tot een coherent geheel.

GOD

Wat opviel was de maatschappijkritische noot die in de voorstelling verweven zat. De liedjes 'De volgende' en 'Kop in het zand' brachten in niet mis te verstane bewoordingen kritiek op de oorlog in Irak, op het beleid van Bush en op mos-

limextremisme. Een van de absolute hoogtepunten is dan ook de aanval tegen God. "U wordt gefnuikt, Uw aandeel duikt, Uw naam misbruikt!" schreeuwt Raf Hem toe. Het is tijd voor een nieuwe God: "Tijd voor een leider Kommil Foo!"

NAAKT

Na de voorstelling was het drummen in de foyer. Op de funky tonen van Bugalu Soundsystem werden bonnetjes omgeruild voor drankjes. Jonge studentes — maar ongetwijfeld ook jongens — kaartten na over wat wellicht de meest spraakmakende scène uit de voorstelling was: Raf en Mich die zich beiden helemaal uitkleedden. Kommil Foo had, was het niet met hun lichaam, dan met hun humor, de harten van ongeveer elke toeschouwer veroverd.

Deze episode van de studentenspecials was een voltreffer. Een hoogstaande voorstelling, een uitverkochte schouwburg en een leuke

afterparty met Radio Modern in de prachtige foyer. Wie er niet bij kon zijn, hoeft echter niet te treuren. Dezelfde formule staat ook in het tweede semester gepland. Of ook Arid en Stijn Meuris de schouw-

burg zullen kunnen meeslepen, voeren en betoveren — voor een spotprijs van tien euro — kan u respectievelijk in februari en maart gaan ontdekken.

Meer informatie over de Studenten-Specials vindt u op de website www.leuven.be/30cc. Kommil Foo vindt u elektronisch op www.kommilfoo.be

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

(advertentie)

Christophe Vekeman tijdens "Uitgelezen: Kontschoppers" "Ik ben géén kontschopper"

Christophe Vekeman (1972) is de auteur van vijf romans, waarvan 'Lege Jurken' (2008) de recentste is. Op 4 december was hij, samen met Lieven Scheire en Kathleen Cools, te gast in de Tweebronnenbibliotheek in het kader van 'Uitgelezen', dit keer rond het thema 'Kontschoppers'. Een gesprek over mensen zoals jij en ik, een schrijversgeneratie die er geen is en een kapsel dat vanzelf naar de zon toe groeit.

MICHEL LEEN |

Veto: Gaat u vanavond ook eigen werk brengen?

Christophe Vekeman: «Geen idee. Wanneer ik 'op stap ga' heb ik steeds een aantal eigen teksten bij me, om eventueel te brengen. Dan lees ik wat gedichten, je moet er ook niet mee overdrijven. Je moet het publiek wat sparen en niet teveel geven.»

«Ik heb in het verleden een aantal teksten geschreven voor theater en doorgaans beviel mij dat niet. Sien Eggers heeft een monoloog van mij gespeeld, dat was wel heel goed, maar vaker had ik toch in alle bescheidenheid het idee van "dat doe ik zelf beter." Mijn eigen teksten breng ik zelf nog steeds het best. Bovendien doe ik het ook veel te graag.»

LOSERS

Veto: In uw werk komen nogal wat rasechte losers voor...

Vekeman: «Ja, dat wordt wel gezegd, maar ik vind dat geen losers. Het zijn mensen zoals u en ik, en ik vrees vooral zoals ik. Het zijn niet zo'n bijzondere mensen, tenminste niet in wat ze doen en zeggen. Het enige wat hen misschien een beetje extreem maakt, is hun gedachtegang en gevoelswereld, die ongeveer overeenkomt met de mijne, zij het dan een beetje uitvergroot. Ik ken weinig mensen die zo sterk op mij lijken als Sebastiaan Krops en Lester Brandman (hoofdpersonages uit respectievelijk 'Een Borrel met Barry' en 'Lege Jurken', red.)»

«Het zijn echter absoluut geen autobiografische romans. Dit zijn eigenlijk boeken waarin ik bekijk hoe ik — of iemand als ik — zou reage-

ren, mocht hij in bepaalde, niet door mijzelf meegemaakte situaties belanden. Zo krijgt in *Lege Jurken* iemand te horen dat hij vader zal worden. Dat ben ik nog niet, maar ik probeer me voor te stellen hoe iemand als ik zou reageren — in het ergste geval. Ik schrijf dus wel vanuit mijn eigen gevoelswereld, maar niet vanuit mijn eigen verleden.»

DERTIGERS

Veto: Hebt u het gevoel bij een literaire dertigersgeneratie te horen?

Vekeman: «Ik debuteerde in 1999, samen met Verhulst, Yves Petry, en Erwin Mortier. Je kunt niet ontkennen dat je samen hebt gedebuteerd, dus dan behoort je vanzelf al tot een bepaalde generatie, punt uit. Maar met iemand als Saskia de Coster heb ik totaal geen voeling, literair gezien. Mijn en haar werk hebben niets met elkaar te maken — al wie een boek van ons beiden gelezen heeft, zal dat beamen. Met Mortier, die ik erg bewonder, hetzelfde. In *Knack* heeft men ooit de "dertigers" gecategoriseerd en zei men, terecht, "Die Vekeman hoort daar niet bij." Blijkbaar schrijf ik te veel in de traditie van Lanoye en Brusselmans. Ik heb ook nooit het gevoel gehad te behoren tot een nieuwe, frisse generatie die breekt met het verleden. Ik heb mezelf van in het begin heel duidelijk voorgenomen te

"Vekeman schrijft altijd over losers"

willen schrijven in de traditie van Brusselmans en Lanoye, en Gerard

Reve, en Hermans, en Nescio, Elsschot, Emants en Coenen enzovoort. Ik wil absoluut niet het warme water opnieuw uitvinden.»

Veto: Zou u ooit een boek gratis weggeven bij Humo, zoals Dimitri Verhulst?

Vekeman: «Ik ga geen ja of geen neen zeggen, want volgens mij heeft Verhulst er ont-zet-tend veel geld voor gekregen. Als je een bedrag krijgt, dat je normaal slechts krijgt wanneer je honderdduizend boeken verkocht hebt, denk je wel twee keer na over zo'n aanbod. Ik kan niet zeggen dat ik dat als schrijver nooit zou doen. Als baas van *den Humo* zou ik het nooit doen. Het is geen goede zaak voor de literatuur wanneer je de boodschap de wereld in stuurt dat een boek waardeloos is. Literatuur is iets van waarde, en heeft daarom ook zijn prijs.»

Veto: Voor de tijdschriftenmarkt was het dan weer een primeur.

Vekeman: «Ja, het is een slimme commerciële zet. Maar ik aanschouw het toch met lede ogen. Nu goed, ik lig er niet wakker van. Nu heb je dus een volwaardig boek bij Humo, dat in vele gevallen als een oude krant of een oud tijdschrift bij het oud papier belandt.»

Veto: In *Lege Jurken* wordt soms verwezen naar "de kijker thuis." Is dat maatschappijkritisch bedoeld?

Vekeman: «(Lacht) Wat zeg je nu man? De kijker thuis fungeert als het koor in een Griekse tragedie. Het hoofdpersonage beeldt zich die kijker in en beeldt zich eveneens in wat die kijker van hem denkt. De kijker fungeert een beetje als een geweten. Mja, het is niet maatschappijkritisch bedoeld, maar het is wel typisch voor

deze tijd, met al die realitysoaps en zo. Als kind had ik vaak het idee dat

groeit naar de zon toe, zonder spul. Het is een erfenis van mijn grootvader. Veel mensen denken dan wel dat ik ganse uren voor de spiegel sta voor ik buiten kom. Dat is het enige dat mij aan dat kapsel tegensteekt. Ik heb vorige zomer wel in *Weekend Knack* gestaan in een fotoreportage over kleren — ik heb een jasje dat nog van Herman Brood is geweest — maar ik word gevraagd, hé. Ik voel mij niet te goed voor zulke dingen. Het is ook weer niet mijn favoriete bezigheid. Maar goed, als schrijver moet je jezelf en je boeken weten te verkopen. En als je daar niet tegen kunt, moet je maar geen boeken schrijven, laat staan ze uitgeven.»

(XAVIER VANKEIRSBUCKE)

Kid Fear, een groep van Leuvense makelij

De ene singer-songwriter is de andere niet

Dat Leuven een stad is die bulkt van het talent, heeft al meermaals mogen blijken. Dat niet al dat talent even gemakkelijk een weg vindt naar de top, is ook een feit. Kid Fear is het in elk geval hard aan het proberen: zanger Lieven Bulckens bracht in oktober 'The Carnival' uit in eigen beheer en probeert die nu aan de man te brengen.

HERLINDE HIELE |

Veto: Hoe zag je muzikale parcours er tot nu toe uit?

Lieven Bulckens: «In het middelbaar speelde ik samen met drie vrienden (o.a met Jonathan Vandebroek, alias Milow, red.) in een groepje. In onze studententijd woonden we met drie van de vier bandleden in hetzelfde huis, waar we dan een extra kamer hadden die we gebruikten als repetitiekot. Dat was niet altijd makkelijk: je zit constant dicht op elkaar en dat werkt soms beklemmend. Na een tijd zijn we gesplit en ben ik een aantal audities gaan doen bij verschillende bandjes. Vaak hadden die groepjes één of twee goede nummers maar stond al de rest mij eigenlijk niet aan. Daarom begon ik solo te schrijven en te proberen.»

Veto: Is muziek voor jou een full-time bezigheid?

Lieven: «Leven van muziek alleen

is zeker geen evidentie, al is de wil om dat ooit te kunnen zeker aanwezig. Ik heb mijn plaat uitgebracht in eigen beheer en dat is niet zo evident, al brengt het naast de nodige stress ook een zekere vrijheid met zich mee. Ik heb ook een halftijdse job waarmee ik Kid Fear moet combineren.»

Veto: Is Leuven groot genoeg voor een beginnend muzikant om zich er te ontplooiën?

Lieven: «Dat hangt ervan af hoe je het bekijkt. Er zijn groepjes die puur door hun livereputatie een publiek opbouwen. Ik heb nooit veel gespeeld maar probeer veeleer om mijn singles via de radio en internet te lanceren, iets wat je in principe overal kan doen. Mijn single *Weekend in the sand* is door Radio 1 opgepikt en is op die manier vrij veel gedraaid geweest, net als mijn videoclip op Jim TV trouwens. Dat gaf mij wel zelfvertrouwen.»

Veto: Recent speelde je in het voor-

(ANDREW SNOWBALL)

programma van Tom Helsen. Ben je sindsdien veel aan het toeren?

Lieven: «Die theatertour van Tom begon toevallig vlak nadat mijn plaat uitkwam, dus dat zag ik als een kans die ik moest grijpen. Tijdens zo'n tour doe je altijd veel optredens vlak na elkaar; ik denk dat we negentien concerten hebben gespeeld in oktober en november. Afgelopen zaterdag hebben we het laatste gedaan, dus nu heb ik weer wat meer tijd.»

Veto: Je was vroeger zelf drummer. Mts je het drummen niet?

Lieven: «Ik drum nog bij een andere groep en bij de preproductie van mijn plaat heb ik alle drumpartijen zelf ingespeeld. Voor de cd ben ik enkel met Koen Renders (*de toetsenist van Kid Fear*, red.) in de studio gekropen. Ieder van ons speelde verschillende instrumenten, op die manier heb je een veel grotere vrijheid. Maar ik kijk er wel heel hard naar uit om volgend jaar echt met een groep te beginnen spelen, er staan daarvoor al een paar optredens vast.»

Veto: Sta me toe dat ik je even in het rijtje van andere Leuvense singer-songwriters plaats: Tom Helsen, Milow. Wat onderscheidt jou van de rest?

Lieven: «Dat is iets dat heel vaak wordt aangehaald. Voor mij is er een enorm verschil tussen de muziek van al die singer-songwriters, maar ik snap dat dat voor de buitenwereld misschien niet zo lijkt te zijn. Het zit 'm in de structuren, het stemgeluid, de thema's waarover je zingt en de beelden die je oproept. Gitaar en stem zijn voor mij gewoon een manier om nummers te schrijven. Ik besef heel goed dat niemand op Kid Fear zit te wachten, maar als je luistert naar

Weekend in the sand zou dat even goed een band kunnen zijn die je bezig hoort. Trouwens, Tom Helsen vertelde dat Regi van Milk Inc. ook zijn nummers schrijft op akoestische gitaar. Het verschil zit dan gewoon in de manier waarop je de nummers uitwerkt. Regi doet dat met 'Waar zijn die handen?' en Tom houdt het bij zijn piano of gitaar.»

Veto: Wat zijn de toekomstplannen van Kid Fear?

Lieven: «In januari zouden we *Drink up my friend* als nieuwe single lanceren, daar moet dus ook nog een videoclip voor gemaakt worden. Daarvoor gaan we iets proberen met oude super 8-filmpjes die mijn grootvader nog op zijn zolder heeft liggen. Het zou heel cool zijn als dat lukt. Daarna gaan we een aantal shows spelen, rond mei zouden we een laatste single lanceren en volgend jaar rond deze tijd zal ik waarschijnlijk aan een nieuwe plaat bezig zijn. Het lastige is dat ik voor mijn vorige plaat jaren de tijd had: je schrijft dan gewoon nummers als je goesting hebt tot je vindt dat je genoeg materiaal hebt voor een plaat. Nu heb ik die luxe niet meer. Ik denk dat ik me ergens voor een paar weken zal moeten opsluiten om dan aan nieuwe nummers te werken. Maar voor dat alles ga ik eerst twee weken skiën.»

KULEUGEN

Maandag 8 december 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 11 — www.kuleugen.be

Een stad in chaos

De uitslag van de rectorsevaluatie laat niemand onbewogen, zo blijkt. Sinds de beslissing afgelopen woensdag bekend werd gemaakt, zijn de Leuvense straten ontaard in een strijdtoneel waarop voor- en tegenstanders van het resultaat van deze evaluatie het andere kamp op wel érg gewelddadige wijze van het eigen gelijk proberen te overtuigen.

In de Muntstraat kwam het tot een bloedig treffen tussen aanhangers van Vervenne, aangevoerd door Duc Layer, en de leden van de Bijzondere Universiteitsraad die tegen hem stemden. Die laatsten stonden, niet geheel verrassend, onder leiding van Trik Fors.

Beide kampen wrikten kas-seien los waarmee ze hun tegenstanders te lijf gingen. Daarbij raakten enkelen lichtgewond, waaronder Paul van Orshoven. Het slachtoffer kon niet beslissen aan welke kant hij stond en bleef te lang dralen middenin het strijdgewoel. Toen de Leuvense politie het waterkanon inzette, ontaarde de situatie in een moddergevecht.

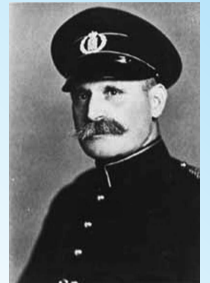
De commissaris maakte bekend dat er deze week minder manschappen op fietscontroles en meer op het patrouilleren zullen worden ingezet, om dergelijke baldadigheden in de kiem te smoren.

Het NSV reageerde dat iemand zijn pet verloren heeft in het strijdgewoel en deze graag zou terugkrijgen.

Politieagent Paul – het Boetebeest – Paulussen

De transportsector mag dan op zijn gat zitten, de Leuvense studenten laten het niet aan hun hart komen. Ik zag contrabassen, maquettes, sportzakken, allemaal reglementair getransporteerd worden. Maar mensen achterop, dat is niet goed te keuren! Meer dan 73 studenten (74 dus) werden van hun misdrijf op de hoogte gesteld en dadelijk beboet.

Deze week focus ik op: fluimen op straat!
Deze grap kost u €15 per centiliter.

Weg wegens miskoop

Te koop: 7.500 roze en 7.500 appelblauwzeegroene fietslichtjes. Prijs overeen te komen. Contact: A. Smeets 0909/128 258

ONTSPAN MET DE CHILLAXCURSUS!!!!

Komt de blok eraan? Voel je de stress al naderen? Leer nu hoe er mee om te gaan in zes simpele lessen van een uur. Goedgekeurd door Bert Kruismans!

Les 1: afgelast.

Les 2: practicum uitslapen.

Les 3: gastcollege door Big Nasty J.: "De nobele kunst van het middagdutje".

Les 4: zelfstudie.

Les 5: interactief college via MSN-messenger.

Les 6: zie les 1.

Slechts 150 euro voor het hele pakket! Niet tevreden? Geld terug! Eerste vijftig inschrijvingen ontvangen gratis Big Nasty J.-CD.

Reageer nu! chillaxkursus@gmail.com

!!! Onthutsend !!!

Jean-Marie Pfaff rijdt rond voor het goede doel met Stuk in zijn kraag.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

- Vacature -

Rector (m/v)

Bedrijfsomschrijving

Onze instelling is gesitueerd in het Leuvense en levert een uitgebreid assortiment aan opleidingen.

Functiebeschrijving

Het doel van de functie is leidinggevend, beslissingnemend en uitstralingstralend. U beschikt over voldoende ondersteunend personeel, maar bent beleidsverantwoordelijk en koerssturend.

Meer specifiek uitgedrukt in taken :

- Uitvoering geven aan het beleid, handboek en huishoudelijke reglementen.
- Beslissing en uitvoering op de gebieden personeelsplanning, opleidingen en arbeidsvoorwaarden.
- Werving en selectie: uittekenen van de organisatie en bepalen van de optimale personeelsbezetting.
- Vraagbaak en ondersteuning in de breedste zin van het woord voor alle operationele managers.
- Stimuleren en verzorgen van de interne communicatie.
- Aandacht geven aan cultuuraspecten, motivaties en mentaliteit in het bedrijf.
- Verplicht: meespelen in het machtsspel van voorganger(s).

Profiel

- een stevige persoonlijkheid die een heldere visie heeft op organisatie en mensen. Vertrouwen wordt gewonnen op basis van kennis, kunde en menselijke maat.
- Persoonlijkheid: een beslisvaardige, initiatiefrijke en innemende coach, die beschikt over operationele alsook tactische en strategische kwaliteiten.
- Opleidingsniveau : min. pHD

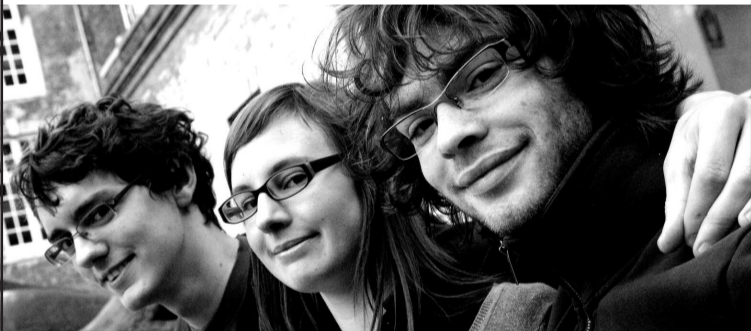
Aanbod

- Een aantrekkelijke functie in een stimulerende werkomgeving.
- Een competitief salarispakket
- Contract van minimum vijf jaar

Positie vrij door politiek machtsspel.

Disclaimer: bovenstaande karaktertrekken garanderen geen succesvolle carrière...

- Advertentie -

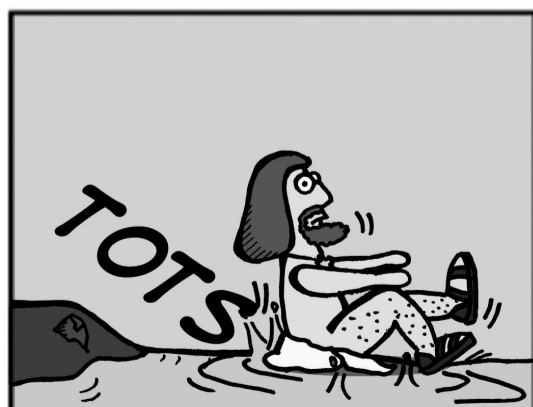

Optiek Jansens

- Brillen voor leiders
 - Persoonlijk advies en service staan bij ons centraal!
 - Wij werken alleen met glazen van topkwaliteit en die worden ter plaatse met de modernste apparatuur ingeslepen.
 - Wij staan voor professioneel advies, zichtcontrole, lensaanpassing, Low Vision-materiaal, enz.
- Optiek Jansens, Smeyersstraat 5, 3000 Leuven. Waar het arendsoog op je wacht!

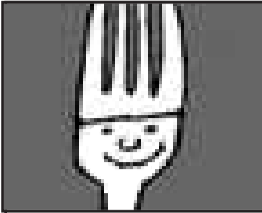
Freddy

door Sh3L14C

Quote van de week: Vervenne wil worden afgezet!

Vervenne: "Kunt u mij aub afzetten aan de Naamse 22?"

Menu van de week

in Alma 1-2-3

9 - 12 december 2008

A1 = alleen Alma 1

A3

A2 = alleen Alma 2

=

dinsdag

Macaroni uit de oven met ham en spinazie in kaas-saus A1+A3	2,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Tortellini met ham A2	3,40
Italiaanse kipfilet met pizzaiolasaus, courgette en tagliatelli	3,90
Tofuballetjes, wokgroenten, zoetzure saus en gebakken rijst 	3,90
Cannelloni A1	4,50
Spaghetti bolognese A2+A3	2,60-3,00
Konijn met patersbier, witloof en wortelpuree	4,90
Steak met groenten en saus A1	4,90

woensdag

Pensen met appelmoes	2,60
Koninginnenhapje A1	3,40
Tortellini met ham	3,40
Vegetarische lasagne 	3,90
Visfilet met mediterrane saus en knolselderpuree	3,90
Cannelloni A2+A3	4,50
Varkensgebraad met spruitjes en Ardeense aardappelen	4,50

donderdag

Braadworst met bloemkool in room A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A3	3,40
I Casarecci 	3,90
Cannelloni A2	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	4,50
Penne met tomaat, curry, oregano, room en kip	4,50
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90
Kabeljauwbrochetten met huisbereide tartaar en slaatje	4,90
Spaghetti bolognese A1	2,60-3,00

vrijdag

Kippenburger met ananas en paprikarijst	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Chili son carne, boontjessalade en gebakken aardappelen 	3,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,50
Steak met groenten en saus A2	4,90
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	4,50

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

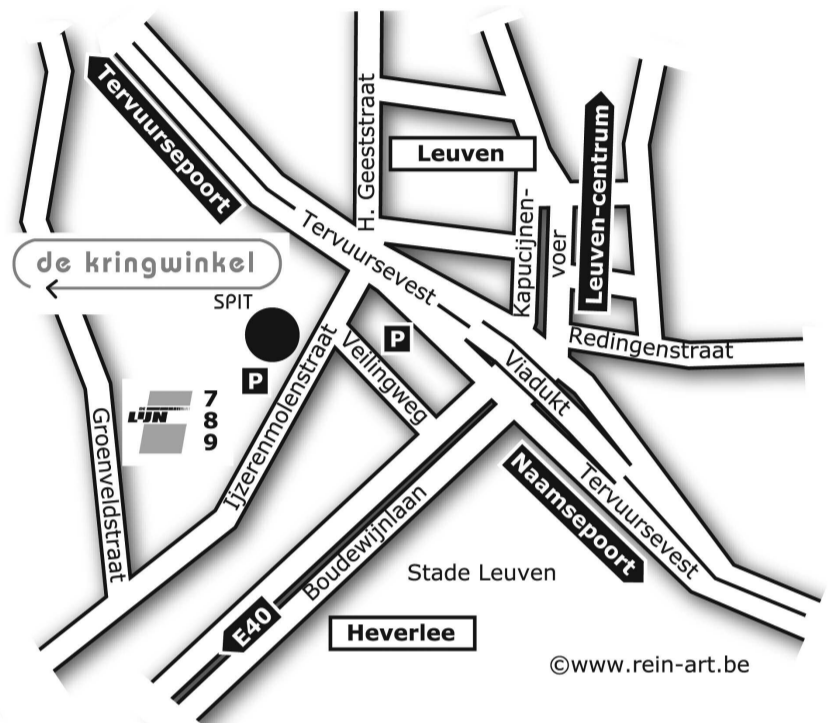
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 11
maandag - 08 december 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Woestijn van Judea' 'Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Sonorawoestijn' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'Mojavewoestijn' Oeyen, Ruben " Bruynooghe, Christine 'Gitawoestijn' Laureys, Eric 'Grote Bekken' Laureys & Roel 'Nevadawoestijn' Moeurs

Medewerkers deze week:

Joachim 'Gibsonwoestijn' Beckers, Pieterjan 'Grote Victoriawoestijn' Bonne, Betse 'de prairie' Bosselaers, Thomas 'Nubische woestijn' Buysens, Liesbet 'Grote Zandwoestijn' Coolen, Jeroen 'Himalayawoestijn' Deblaere Els 'de zee' Dehaen, Tom 'Kleine Zandwoestijn' Demeyer, Elke 'Simpsonwoestijn' Desanghere, Karolien 'ijswoestijn' De Turck, Lisa 'Sturt Steenwoestijn' Develtere, Wouter 'Tanamiwoestijn' Dhaese, FaRA 'West-Vlaamse woestijn' Elsen, Philip 'Gobiwoestijn' Gallasz, Elias 'Suartiwoestijn' Gits, Maarten 'Grote Arabische woestijn' Goethals, Geert 'Grote Zoutwoestijn' Janssen, Herlinde 'Karakum' Hiele, Michiel 'Kyzylkum' Leen, Martijn 'Negev' Sermeus, Ide 'Ordoswoestijn' Smets, Andrew 'Sinaïwoestijn' Snowball, Kris 'Syrische woestijn' Vanelderden, Fabian 'Taklamakanwoestijn' Van Hoorne, Bo 'Tharwoestijn' Vanluchene, Xavier 'Kalahari' Vankeirsbulck, Vincent 'woestijn met zand' Vanneste, Bram 'Sahara' Vanoirbeek

Cartoons:

Negu, Fannes & Sh3L4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Tom Demeyer, Maarten Goethals, Christine Laureys, Christoph Meeussen, An Moerenhout, Ken Lambeets, Maud Oeyen

Eindredactie:

Maarten Goethals & Tom Demeyer

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag-namiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (kale vlaktes, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Radio Scorpio

Menu van de week

DINSDAG

Camera Obscura (19-20u):

- Interview met de winnaar van het Internationaal Kortfilmfestival Leuven
- Recensies en sneakverslag
- Filmtickets te winnen

De Geluidsarchitect (20-21u):

- Nieuwe platen van God Is an Astronaut, Moving Mountains en The Samuel Jackson Five

VRIJDAG

Funtime (21-22u):

- Interview met Soon n.a.v. hun nieuwe plaat

Bekijk de nieuwe A-lijst op www.radioscorpio.com/

Kringkalender

Historia

Kerstcantus@Pavlov op 15/12 om 20u30

Medica

Doc's in 't rood@Doc's Bar op 11/12 om 22u

Politika

kerstfuij@albatros op 11/12 om 22u

Psychologische Kring

Internationale cantus@Pavlov op 12/12 om 20u

Sport

WSF - Danshappening@KHLeuven op 10/12 om 16u

Babylon

Flügel fuij@Fak Letteren op 18/12 om 22u

AD FUNDUM!

**Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9**

**Studentenradio op het
ritme van de bierstad**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Postkaart van de week

Medewerker van de week (1)
M.V. uit Ieper

Medewerker van de week (2)
A.S. uit Herent

Oplossing

4	9	1	6	7	5	3	8	2
8	3	7	2	1	4	5	9	6
5	2	6	9	3	8	1	7	4
3	1	5	7	4	9	2	6	8
7	8	2	5	6	1	4	3	9
6	4	9	3	8	2	7	5	1
1	7	4	8	5	6	9	2	3
2	5	8	1	9	3	6	4	7
9	6	3	4	2	7	8	1	5

Minisudoku

	2	5		3			6	
9			6	8			5	
1								
		3			6	1	9	
2	4			1			7	6
	1	8	9			4		
								3
	9			4	7			5
	8			9		6	4	

dplm

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven
raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

“Loungemuziek slaat nergens op”

Vorige week donderdag kwam boekenprogramma *Uitgelezen* naar Bibliotheek Tweebronnen in Leuven. Naast presentatrice Fien Sabbe en gastlezers Kathleen Cools, Lieven Scheire en Christophe Vekeman prijkte ook Flip Kowlier op de affiche. Een vreemde combinatie, zo dachten wij, en dit werd al vlug bevestigd: “Ik ben geen lezer,” geeft Flip toe. We hebben het dan ook vooral over Kowliers jongste plaat ‘De man van 31’, die hij momenteel in zijn theatertour voorstelt, en hoe hij als dertiger in het leven staat.

BET BOSSELAERS & RUBEN BRUYNOOGHE |

Veto: We zijn hier in de stadsbibliotheek, waar je het muzikaal intermezzo van boekenprogramma ‘Uitgelezen’ zal verzorgen. Ben je zelf een lezer?

Flip Kowlier: «Nee. Is het interview nu gedaan (lacht)? Nee, ik ben geen lezer. Af en toe lees ik wel een boek, maar dat zijn er maar twee à drie per jaar, wanneer ik op vakantie ben. Dat zijn dan boeken die mijn vrouw toevallig heeft genomen.»

Veto: Wat vind je dan van het feit dat je komt optreden in een bibliotheek?

Flip Kowlier: «Ik denk daar niet over na; het maakt me niet uit waar ik optreed. Het leuke hieraan vind ik dat het een situatie is waarin de mensen serieus zijn. Ze hebben er bewust voor gekozen om twee uur lang hun aandacht te concentreren op een boekenevenement. Daarvoor moet je toch al iemand zijn met een grote interesse voor cultuur, iemand die dingen doet. ‘We gaan vanavond niet naar De Pfaffs kijken, maar we gaan naar de bibliotheek!’»

«Het is een raar soort entertainment hé, maar het is leuk, want het is een stil en aandachtig publiek. Een groot verschil met festivals: daar maak ik ambiance, terwijl ik hierveeleer rustige nummers zal spelen. Als je voor dit publiek speelt, kan je die *serieux* doorbreken, of juist niet. Daarom sta ik er wel voor open, ik vind dat tof. En ik doe het ook voor het geld natuurlijk!»

VOLWASSEN

Veto: Met je laatste cd ‘De man van 31’ heb je een evolutie doorgemaakt. Had die leeftijd een betekenis? (ondertussen is Kowlier er tweëndertig)

Flip Kowlier: «De leeftijd van dertig betekende misschien wel iets, maar ik vond het een zodanig cliché om daar een cd rond uit te brengen dat ik er gewoon éénendertig van heb gemaakt. Het is eigenlijk een momentopname. Er veranderen wel dingen, maar ik denk dat dat meer te maken heeft met je levensstijl en je persoonlijke situatie. Ik ben ondertussen getrouwd en heb een kindje, maar andere mensen doen dat op hun zesentwintigste al. Ik ben volwassener geworden, heb meer verantwoordelijkheden en gedraag me daar ook naar, denk ik.»

«Psychologisch is die dertig iets dat eraan zit te komen, en binnen tien jaar dan veertig. Mijn vader wordt volgend jaar zeventig, maar hij is echt nog heel levendig. Ik vraag me dan af: ‘Zeventig, hoe is dat gebeurd, jong?’ Je gaat naar school, gaat werken en ineens ben je zeventig. Dan begin ik te tellen: ‘Hoeveel jaar heb ik hier nog, als alles goed gaat?’ Je mag daar eigenlijk niet te veel over nadenken.»

Veto: Je bent je figuurlijke wilde haren nog niet helemaal kwijt, maar hebt wel meer verantwoordelijkheidszin.

Flip Kowlier: «Eigenlijk ben ik nen

brave. Echt wild ben ik nooit geweest. Ik heb nog wel mijn uitspattingen, en die zal ik blijven hebben, maar mijn bedoeling is altijd om goed te doen. Als je met muziek bezig bent en je krijgt, zoals ik, de kans om te gaan optreden, dan blijf je sowieso in contact met de jeugd en blijf je dingen doen die je anders

op een festival wil ik entertainen.»

Veto: De plaat bevat ook meer rootsmuziek. Was dat de bedoeling of kwam het veeleer toevallig?

Flip Kowlier: «Dat heeft vooral te maken met de muziek waar je vaak naar luistert. In die periode luisterde ik redelijk veel naar bluegrass: hele mooie akoestische blues, zoals in die film *Oh Brother Where Art Thou*. Country zit er ook in, maar ik ga daar niet ver in. Ik heb er een paar dingen ingestoken en word ook beïnvloed door mijn muzikanten. Mijn gitarist is bijvoorbeeld een blues- en countryfan en dat speelt mee in het ontstaan van de plaat.»

Veto: Er zijn ook wat latino-invloe-

met dancemuziek en elektronische dingen bezig en wil al lang een rockplaat maken. Het mag wel eens iets anders zijn.»

“Ik ben geen voorstander van het behoud van het dialect”

Veto: Zijn er bepaalde muziekstijlen die je echt niet zou zien zitten?

Flip Kowlier: «Weinig, eigenlijk. Ik pruts graag met meerdere stijlen, maar ik wil ook niet dat dat mijn ding is, die verscheidenheid aan stijlen. Dan is het bijna een gimmick en

door een partij in de gemeenteraad en dan komt het erdoor of niet. Iedereen was voor, behalve het Vlaams Belang. Die vonden dat

mijn kortstondig commercieel succes niet voldoende was om die titel te verkrijgen. Ik vond dat eigenlijk wel grappig. Er wordt dus eerst beslist, dan volgt er een kleine ceremonie en dan krijg je de sleutel van de stad en mag je alles doen wat je wil. (lacht) En je krijgt een kunstwerk.»

Veto: Zijn er nog voordelen verbonden aan het ereburgerschap?

Flip Kowlier: «Niet echt. Je wordt wel uitgenodigd op alle officiële recepties van de stad, maar daar ben ik nog nooit geweest. Ik ben wel van plan ooit eens te gaan, hoor. Onder de autostrade is er ook een tunnel, speciaal voor BV’s enzo, zodat wij niet te lang moeten wachten. Je moet een bepaald aantal punten scoren om daar gebruik van te mogen maken en zo’n ereburgerschap helpt daar wel bij. Subiet sta ik op een kwartier tijd in Gent.»

DIALECT

Veto: Als je een rock- of electronica-plaat zou maken, zou dat dan ook in het West-Vlaams zijn?

Flip Kowlier: «Dat hoeft niet noodzakelijk. In het geval van een electronica-plaat niet, denk ik. Ik hoef niet per se alles in het West-Vlaams te doen. Ik ben geen grote voorstander van het behoud van het dialect ofzo, eigenlijk interesseert me dat echt niet. Voor de muziek die ik tot nu toe gemaakt heb, paste het West-Vlaams gewoon het best. Als ik de leadzanger zou zijn op een rockplaat, zou het ook in het West-Vlaams moeten. Als ik af en toe maar een paar woordjes moet zeggen, kan het gerust in een andere taal. Mijn kennis van het Engels is ook niet goed genoeg om een serieuze tekst te schrijven. Daar begin ik niet aan.»

Veto: Je zei ooit: “Een plaat maken is vijf procent spelen en vijftien procent prutsen”. Doe je dat graag, dat studiowerk?

Flip Kowlier: «Dat prutsen is leuk, maar het kost veel tijd. De huidige manier van opnemen is sterk veranderd ten opzichte van die van vijftig jaar geleden. Speelde je wat te luid, dan ging je wat verder van de micro staan. Speelde je te zacht, dan kwam je dichter. Record, en begin maar. Nu gaat dat zo niet meer, met alle nieuwe technieken. Er is een hele nieuwe leer ontstaan rond opnametechnieken en die engineers gaan daar heel ver in. Alles wordt opgenomen met de computer en als je de mogelijkheid hebt om iets te verbeteren, dan doe je dat ook. Als je een gom hebt, gom je je fouten uit, terwijl je anders gewoon doorschrijft. Je moet een balans vinden: je hebt de neiging om veel te prutsen, maar je kan bijvoorbeeld ook een bepaalde fout die je charmant vindt er twee keer insteken. Ik streef niet naar perfectie, maar je bent er toch lang mee bezig.»

Veto: Had je dan liever vijftig jaar geleden een plaat opgenomen?

Flip Kowlier: «Nee, want daar kan ik niet goed genoeg voor zingen. (lacht) Dat zou maar triestig geweest zijn!»

(FARA EISEN)

in je jeugd doet. We gaan bijvoorbeeld soms repeteren in vormingscentrum Destelheide in Dworp. We spelen dan van ‘s morgens tot ‘s avonds, drinken pintjes, zitten met z’n vijven in een veel te kleine kamer, laten elkaar niet slapen en doen onnozele dingen. Er zit iemand tussen die al vierenvertig is, hé. Als je na je achttiende in een fabriek gaat werken, of op een kantoor, dan doe je zo’n dingen niet.»

BLUEGRASS

Veto: ‘De man van 31’ is een rustige plaat en straalt ook die volwassenheid uit. Is dat de reden waarom je momenteel voor een theatertour kiest? Komen de nummers zo beter tot hun recht?

Flip Kowlier: «Dat is niet echt de reden, maar ze komen daar inderdaad wel beter tot hun recht. Ik heb die rustige nummers ook heel weinig gespeeld op de festivals. Het was juist geweest als ik eerst de plaat had uitgebracht, dan de theatertour had gedaan, en dan de festivals. Nu was het omgekeerd: ik kwam op festivals met een nieuwe plaat waarvan ik de helft niet kon spelen. Je zou dat wel kunnen, maar dan moet je veel lef hebben. Mensen

den te horen. Is dat misschien een gevolg van je samenwerking met Gabriel Rios?

Flip Kowlier: «Ja, eigenlijk wel. Het is bijna té voor de hand liggend, hé. Hij heeft mij de eerste latinoplaat gegeven van mijn collectie en ook de enige (lacht).»

“Ik wil eens iets anders doen: ik ga in de bouw gaan”

Veto: Zullen we dan lang moeten wachten op de volgende plaat?

Flip Kowlier: «Deze keer wel. Ik weet het even niet meer, ik wil iets anders doen. Ik ga in de bouw gaan: ze hebben het daar moeilijk en ik denk dat ik daar mijn steentje wel kan bijdragen (lacht). Heb je ‘m?’»

LOUNGE

Veto: Wat mogen we nog verwachten van ‘t Hof van Commerce? Gaan jullie er nog mee verder?

Flip Kowlier: «Binnenkort komen we nog eens samen en gaan we daar over beslissen. De *goesting* is er nog wel, maar het moet er wel uitkomen. ‘t Hof van Commerce is heel plezant om te doen, maar ik ben ook veel

dat is niet de bedoeling. Daarnet waren we op restaurant en daar draaiden ze van die moderne loungemuziek: daar kan ik niet tegen. Dat slaat echt nergens op, en toch heeft iemand beslist om dat te maken. ‘Ik zet mijn computer aan en zal eens wat loungemuziek maken.’»

Veto: En van die muzak die in stations wordt gedraaid, wat vind je daarvan?

Flip Kowlier: «Dat vind ik eigenlijk nog beter, want dat is pretentieler. Lounge is voor mensen die denken: ‘Hm, we gaan even *De Morgen* lezen met een glas porto erbij, dan wat loungemuziek, en laat het voorgerecht maar komen!’ Bah!»

EREBURGER

Veto: Je bent ook ereburger van Izegem. Hoe heb je die status verworven?

Flip Kowlier: «Je moet aan bepaalde criteria voldoen om dat te worden, en blijkbaar voldeed ik daaraan. Dat wordt dan voorgesteld